

2/10

február - únor
2010

ročník 80

Rozsievac Rozsévac

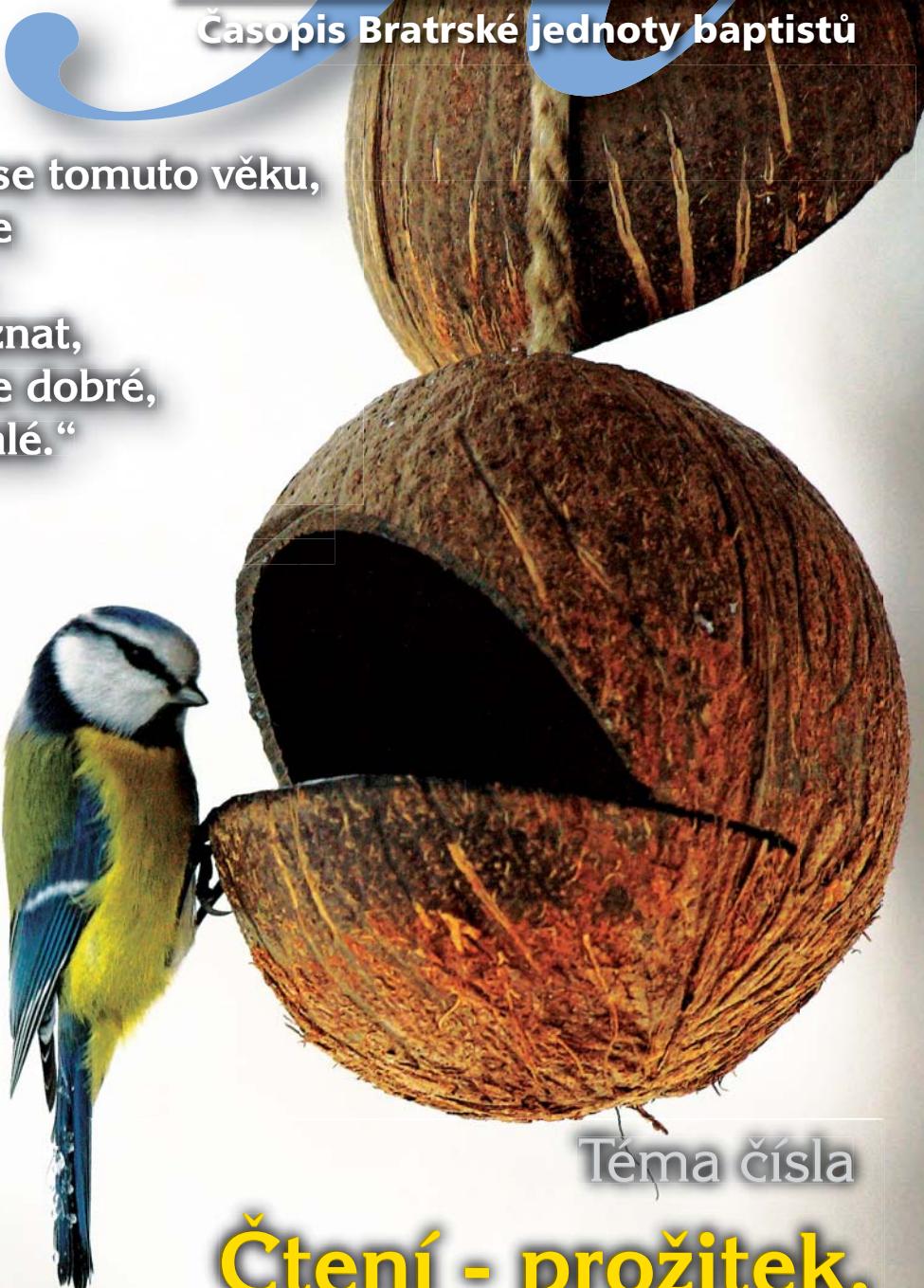
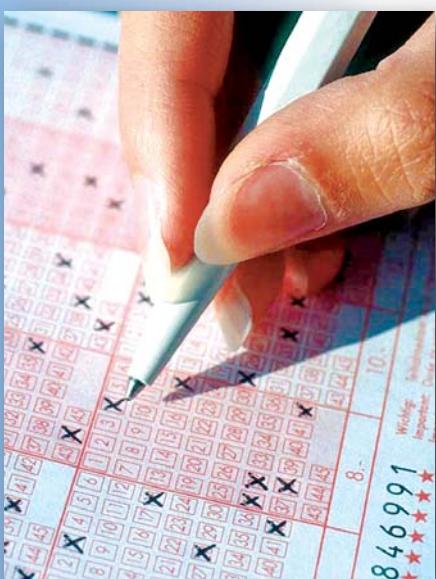
Časopis Bratskej jednoty baptistov

Časopis Bratrské jednoty baptistů

„A nepřizpůsobujte se tomuto věku,
nýbrž proměňujte se
obnovou své myсли,
abyste mohli rozpozнат,
co je vůle Boží, co je dobré,
Bohu milé a dokonalé.“

Řím 12,2

Trendy v současné
společnosti

Téma čísla

Čtení - prožitek, nebo budoucnost?

Filipíny

Milí přátelé, sourozenci v Kristu,

S velkou vděčností Vám chceme poděkovat za mimořádný dar 200 000 Kč, který naše nadace obdržela od Vaší církve na sbírku Pomozte Filipínám. Rozhodnutí sjezdu delegátů nám udělalo velkou radost v době, kdy centrální části Filipín byly až pod 5 metry vody. Také díky Vám jsme mohli přispět zvýšenou měrou potřebným a postiženým v době, kdy to bylo naléhavě potřeba. Přikládáme pro Vás zprávu o výsledku sbírky a zprávy z pomoci, kterou naše pobočka I.N.Network organizovala po rádení ničivého živlu. Toto zlé může přinést i mnoho dobrého, jak nám psal kolega ředitel I.N.Network na Filipínách Nestor Flores: mnozí lidé měli příležitost poznávat Boží lásku a praktickou křesťanskou pomoc v době vážné nouze. Naše práce na Filipínách má dlouhodobý charakter a proto věříme, že i díky Vašemu přispění přinese trvalé ovoce v životech těch, kterým pomáháme.

S pozdravem Váš,
Mgr. Petr Horáček,
výkonný ředitel

Sbírka „Pomozte Filipinám“ skončila

Nebývalé záplavy zatopily na konci září 2009 některé Části centrálních Filipín až 5 m vody. Několik podrobných zpráv přímo z Filipín o tamní situaci a o průběhu pomoci najdete na www.incz.info/fil-povodne.htm. Zde je stručná zpráva o naší pomoci postiženým rodinám a poničené pobočce:

„Nemáme slova, která by vyjádřila děsilou situaci, která zde vládne... Když jsem viděl lidi v zoufalých situacích, kteří nevěděj ani kde, jak a kdy začít, plakal jsem.“ Těmito slovy popisuje svou návštěvu zaplavených míst ředitel I.N.Network na Filipínách, Nestor Flores. Záplavy zasáhly Ma-

rodin, které nejsou zapojené do programu Dálková adopce PLUS.

Postupně byly obnoveny a znova otevřeny mini-knihovny.

I.N.Network pečovala také o duchovní a duševní pomoc postiženým rodinám i dětem, podle možností také i lékařskou pomoc zdarma. Rodiny v zasažených oblastech musely trávit týden v evakuačních zařízeních.

Z Filipín jsme od konce října 2009 dostávali zprávy o rodinách dětí, které podporují naši dárci z ČR v programu Dálková adopce PLUS a které byly postiženy pohromou.

Některé děti sice žijí v oblastech, kde živel způsobil škody, ale jejich rodiny přímo zasaženy nebyly. 31. 1. 2010 skončila mimořádná sbírka, kterou jsme vyhlásili ihned po vypuknutí katastrofy. Do sbírky postupně přispělo 59 dárců a celkový výnos sbírky dosáhl pro nás neuvěřitelné výše částky 451 222 Kč.

Jsme vděční za to, že jsme díky Vám byli schopni pomoci v takovém rozsahu. Opět se zde prokázalo, jak jsou Češi štědří a umí obětavě pomáhat. Výsledek české sbírky pro pomoc postiženým Filipínám mile překvapil i kolegy - ředitele poboček I.N.Network v ekonomicky mnohem silnějších zemích. Nestor Flores nám napsal, že obnova poškozené infrastruktury šla pomalu a teprve od počátku ledna mají obnovený přístup k internetu. Auta poškozená živlem stála týden v autoservisech, které byly úplně zahlceny - a i tak bude třeba některá z nich nahradit. Bylo nutno pořídit nové počítače, knihy, velké množství dalšího vybavení. Data z počítačů naštěstí zůstala zachována.

I.N.Network poskytla mnoha stovkám rodin potravinovou pomoc a podle možností také oblečení, školní uniformy pro děti a potřebné pomůcky, podložky, deky na spaní a sítě proti hmyzu. Pomoc dostala i řada

Pro rodiny v zasažených oblastech byly připraveny dárkové balíčky a zvláštní slavnostní program na Vánoce, který přinesl mnohým potěšení v jejich nesnadné životní situaci. Vánoční slavnosti pro ně byly velkým překvapením.

Děkujeme všem štědrým dárcům!

Obsah

Filipíny (P. Horáček)	/2
Dej se do čtení! (N. Lica)	/3
Je čítanie prežitok? (S. Král)	/4
Štúdium Biblie nie je v móde (Ch. Mass)	/5
Ako viesť deti k čítaniu	/6
Trendy v súčasnej spoločnosti a křestané	/7
Nejčastejšie otázky o kresťanskom pôste	/8
Božie evanjelium 2 - Vidieť Božiu túžbu (sprac. P Varga)	/9
Dopis od Boha	/10
Slovutný kazatel v Praze Konrád Waldhauser (V. Pospišil)	/11
Poctivý Abe . událosť smutná, ale pravdivá (D. Prúša)	/12
Pieseň o Pastierovi (J. Kučera)	/13
Podezíraní (V. Pospišil)	/14
Radostný zážitok (E. Pribulová)	/15
Potešenie i napomenutie (E. Pribulová)	/16
Stránky našich zborov (P. Varga)	/17
List od čitatela (Julo)	/18
Využite výročnú zľavu (Redakcia)	/19
Ako prispevať do Rozsiveča? (S. Král)	/20
Zrnko hľadá externých redaktorov	
Život so ziskom (P. Synovec st.)	
Vzpomínejte na vúdce své (redakcie)	
Impulzy pre spoluprácu (S. Král)	
Krátké správy - Haiti	
Informace z jednání zástupců VV BJB v ČR a Rady BJB v SR (L. Šíp)	
Krátké správy	
Intimita -jedinečná blízkosť (I. Staroň)	
Pozvánka na prednášky	
- Kroky k manželskej intimite 18.-21. 3. 2010	
Literatúra Detskej Misie - Boh hovorí	
Stojíme prie sobě... (K. Tada - prial E. Titěrová)	
V zimě - báseň (M. Rafajová)	

Časopis
Bratrské jednoty
baptistov v ČR
a Bratské jednoty
baptistov v SR

Šéfredaktor Stanislav Králik.

Zástupca šéfredaktora Vlastimil Pospišil.

Redakčná rada: S. Baláž, M. Kešjarová,

M. Horáčková, K. Kvačková, E. Pribulová, E. Titěrová,

J. Titěra, P. Varga

Grafická konцепcia časopisu

a prílohy ZRNIKO: Anton Vrana.

Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová,

M. Horáčková, L. Uhrinová a M. Matoušková.

Redakcia a administrácia:

Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súlovská 2, 821 05 Bratislava, tel./fax +421 2 43 42 11 45.

E-mail: rozsievac@baptist.sk

Vychádzza desaťkrát do roka.

Cena výtlačku 1,35,- Euro, predplatné na rok

13,50,- Euro + poštovné pre domáčich (ČR a SR) jednotlivých odberateľov 6,- Euro na rok.

Poštovné pre zahraničie 27,- Euro na rok.

Bankové spojenie:

ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840.

SR: SLSP Bratislava, číslo účtu 11489120/0900, var. symbol 888.

Platby zo zahraničia:

Tatra banka BIC (SWIFT) TATRSKBX v USD - č. ú. 2860020000, IBAN SK05 1100 0000 0028 6002 0000 ostatné meny - č. ú. 2625730133

IBAN SK29 1100 0000 0026 2573 0133

Treba uviesť poznámku „ROZSIEVAC“

Objednávky:

ČR: BJB, Výkonny výbor v ČR,

Na Topolce 14, 140 00 Praha 4

SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR,

Súlovská 2, 821 05 Bratislava.

Uzávierka obsahu číslo 2/2010: 19. 2. 2009

Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava

ISSN 023/6919 - MK SR 699/92

Dej se do čtení!

Stále platí, co už dávno řekl velký učitel národa Jan Amos Komenský: „Ten, kdo nemiluje knihu, nemiluje moudrost. Ten, kdo nemiluje moudrost, stává se hlupákem.“ Knihy vždy hrály významnou roli v dějinách lidstva, národů a zvláště Božího lidu. A to proto, že knihy mění a utváří naše životy. Knihy mění způsob, jaký myslíme, jednáme a žijeme.

Křesťan, který neče, zaknří.

Dovolte mi otázku: Co jste četli zajímavého v poslední době? To, co osloivilo a zasáhlo vás, pravděpodobně osloví a zasáhne i druhé nebo při nejmenším o tom budou přemýšlet. Proto je dobré a velmi užitečné, rozdělit se o to, co jsme četli v kruhu svých nejbližších nebo v rámci nejrůznějších setkání ve sboru. Proč? Protože to vzdělává, povzbuzuje a mnohdy inspiruje druhé k růstu a ke změně. Jako křestané nemůžeme nevidět hodnotu ve čtení, zvláště Božího slova a duchovní literatury. Křesťan, který neče - dovolím si říct, že zaknří.

Je ale jedna kniha, která může změnit náš život. A ta stojí za to, abychom ji četli.

Je pravda, že někdo je knihomol od plenek a někdo čteň zase příliš nemusí. Nicméně existuje jedna kniha, která je nade všechny a která si nárokuje právo dát jí na první místo na našem čtení. Tato kniha nemůže být lhostejná ani těm, kteří moc nečtou, neboť kdo ji neče, hodně postrádá po všech stránkách. Tato kniha je jiná než ostatní, protože jako jediná obsahuje slova, jež jsou duch a život. Tato kniha je jedinečná svým obsahem, původem, poctivostí, jednotou, historickou a prorockou přesností a také tím, že byla zachována až dodnes. Nejvíce vyniká tím, že nám zjevuje Boha, jeho plán pro lidstvo a také tím, že stále mění životy lidí. V ní poznáváme (jako v zrcadle) sami sebe, nacházíme tam poučení pro naši životní cestu, povzbuzení pro naše duše, a také varování před špatnými cestami. Někdo o ní napsal: „Čti ji, abys byl moudrý, věř jí, abys byl zachráněn, žij ji, abys byl svatý.“ Tato úžasná kniha je Bible.

Bible je duchovní zbraň i duchovní pokrm.

Proč ale křesťan čte znova a znova tuto knihu? Křesťan neče Bibli proto, aby se s ní jen seznámil, ale aby zůstal na živu. Ježíš řekl, „Je psáno: Člověk nebude živ jenom chlebem , ale každým slovem Božím.“ (Lukáš 4:4) Bible je duchovní zbraň a zároveň duchovní pokrm. Čteme a rozjímáme nad Bíblí také proto, abychom získali moudrost, jednali prozíravě a měli zdar na své životní cestě (Jozue 1:8). Čteme Bibli, abychom prohloubili svůj vztah s Bohem a stále nově a hlouběji poznávali našeho Pána (Žalm 1).

„Viděl Pána a přesto chtěl stále knihy!“

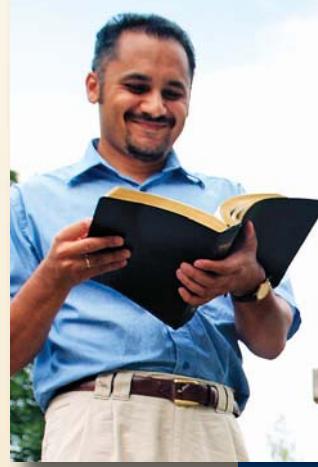
V tom všem je nám nejlepším příkladem a vzorem apoštol Pavel. Když se dostal do vězení v závěru svého života, nedal si pauzu ve čtení, nedostal se do bodu, kdy to už nepotřeboval, ale naopak řekl Timoteovi: „Až půjdeš, přines mi plášť, který jsem nechal v Troadě u Karpa, a knihy, zvláště pergameny.“ (2 Timoteovi 4:13)

C. H. Spurgeon k tomto verši řekl: „Byl nadaný a stejně potřeboval a chtěl knihy! Kázel nejméně třicet let a stejně chtěl knihy! Viděl Pána a porád chtěl knihy! Měl větší zkušenosti než většina lidí a stále chtěl knihy! Byl vytržen až do třetího nebe, slyšel slova nevypravitelná a ještě chtěl knihy! Napsal většinu novozákonních knih a přece chtěl knihy! Pochopte toto poseství!“

Chceš růst? „Dej se do čtení! Nikdy neprestávej! (1 Tim 4:13)“

Dokonce inspirovaný apoštol musí číst o to víc my. Apoštol Pavel znal důležitost udržování si myslí naplněné Božími pravdami. Každý z nás potřebuje číst každý den svého života. Ale Pavlova jistota nebyla v jeho knihách. Byla v Bohu a v Jeho slibu, že se o něho laskavě postará a zachová jej pro své nebeské království (2 T 4:18). To je pravda o nás všech, dokonce i tehdy, když už nemůžeme číst, ani si pamatovat. C. Lichtenberg řekl: „Bezpečným znakem dobré knihy je, že se nám líbí o to víc, o co jsme starší.“ O to víc platí toto tvrzení pro Knihu knih. Potřebujeme ji číst stále znova a znova (2 Tim 3:16-17). Apoštol říká Timoteovi a stejně tak i každému vedoucímu a všem, kteří chtějí růst: „Dej se do čtení! Nikdy neprestávej! (1 Tim 4:13)“

Tak, milí čtenáři Rozsiveče, přejí vám, abyste na následujících stránkách našli povzbuzení, inspiraci, ale také nové utvrzení, že čtení dobrých knih, především Bible, je dobré investovaný čas, protože formuje náš charakter pro budoucnost.

Nick Lica
kazatel BJB Vikýřovice

Je čítanie prežitok?

Stano Kráľ

Dnešná doba nám ponúka veľmi veľa možností na to, aby sme mohli prijímať informácie. Máme k dispozícii internet, televíziu, rozhlas, časopisy, ktoré nám umožňujú „vidieť nevídané a počuť neuveriteľné“. Akosi sa nám však z tohto zoznamu vytratili knihy... Štatistiky jednoznačne ukazujú, že percento ľudí, ktorí pravidelne čítajú knihy, ubúda, a mladých, ktorí by radi čitali, nepribúda.

Prečo sa to stalo?

Ešte pred 50-timi rokmi televízor vlastnilo málo ľudí. Niektorí vlastnili rozhlásový prijímač a o internete sa nikomu ani nesnívalo. Knihy boli prirodzeným spoločníkom ľudí. Brali ich do ruky v čase voľna a vnárali sa do ich príbehov. O 25 rokov neskôr si ich deti už nevedeli predstaviť život bez televízie a sledovanie televíznych programov zaberala stále väčšiu časť voľného času. Pre ďalšiu generáciu technický rozvoj pripravil ďalšiu nástrahu – počítače. Zo začiatku sa tvárili nevinne a užitočne, ale už prvé počítačové hry ukázali, že sa tu otvára nový virtuálny svet, ktorý dokáže zaujať mysel' ľudí. Knihy ostávali stále viac bokom.

Rodičia väčšinou nedokázali tento trend zachytiť a ochrániť svoje deti,

lebo o nástrahách a dôsledkoch mnohokrát netušili. Mnohí sa snažia poukázať na to, že kniha je nahraditeľná. Čiastočne majú pravdu. Televízia a internet naozaj poskytujú veľké množstvo informácií. Ak však vynecháme z nášho života knihu, má to vážne dôsledky.

Čítanie kníh je nenahraditeľné pri:

- tvorbe slovnej zásoby. Deti, ktoré sú vedené k čítaniu kníh, sa dokážu lepšie vyjadrovať a prijímať učivo z textu učebníc, lepšie píšu diktáty. Sledovanie televízie, naopak, potláča schopnosť samostatne sa vyjadrovať.

- budovaní schopnosti sústrediť sa. Cielavedomé zameranie sa na text kníhy zlepšuje schopnosť sledovať text a obsah. Naopak, čítanie z internetu znižuje schopnosť celistvo vnímať čítaný text.

- budovaní predstavivosti. Vnímanie textu a jeho dej vytvára v mysli človeka obrazy, predstavu situácií, mysel' sa aktívne podieľa na vnímaní dej. Televízia a filmy nás stavajú do role pasívneho diváka a obrazy netvoria, ale vnucujú.

Ten, kto málo číta, má zníženú schopnosť vyjadrovať sa, zmysluplnie vnímať dlhšie texty, ľahšie sa

orientuje v spleti internetových textov, má zlý písomný prejav. Tieto dôsledky sa negatívne odrážajú v schopnosti budovať vzťahy s ľuďmi, pri snahe vykonávať kvalifikovanú prácu a aj pri výchove vlastných detí.

Ohrozenie duchovného rastu

Knihy kresťanských autorov v sebe uchovávajú veľké množstvo skúseností, svedectiev, rád do života. Keď takéto knihy nečítame, pripravujeme sa o možnosť pochopiť a riešiť v našom živote situácie, ktoré súvisia s výchovou našich detí, manželských vzťahov, s duchovným štúdiom. Ešte horšie dôsledky môže mať nečítanie Božieho slova. Konzumný spôsob „duchovného života“ je tým najnebezpečnejším dôsledkom dnešnej doby.

Vážme si dobré a hodnotné knihy. Berme ich do rúk a čítajme. Sú Božím nástrojom pre náš duchovný rast a pre našu službu.

Štúdium Biblie nie je v móde

Christoph Mass

Stále viac kresťanov sa uspokojuje s malými, povrchne čítanými „jednohubkami“. Približne vedia, o čo tam ide.

Ankety z posledných rokov potvrdzujú znepokojujúci trend: Kresťania čítajú Bibliu stále menej a menej. Je to pozorovanie, ktoré sa neobmedzuje len na určité duchovné denominácie a smery. Zdá sa, že aj napriek moderným, zrozumiteľným prekladom Biblie, možnostiam prístupu k Biblia na internete a CD-nosičoch, kniha kníh upadla do pozadia. Božie Slovo stráca na svojom význame.

Súčasne však neklesá počet obreťaných ľudí. Neustále vznikajú na rôznych miestach skupinky. Znovuzrodení kresťania si však zvykajú žiť „z druhej ruky“ a vzdávajú sa vlastného čerpania z prameňa života. Je to však vrtkavý základ pre život, pretože ten potrebuje impulzy z večne platných výpovedí Svätého písma. Pritom ide o ľudí, ktorí túžia po tom, aby bol Ježiš Kristus pánom v ich životoch.

Nebezpečná neznalosť

Obrovský tok informácií stiahol Knihu kníh do víru. Následkom je nebezpečná neznalosť medzi kresťanmi. Kto nepozná tento dokument vieri, žije z nepodložených informácií a skúseností. Sám Ježiš vždy pripomíнал svojim poslucháčom slová svojho Otca. Božie slovo nás ovplyvňuje nielen v otázkach vieri, ale v celom živote. Kolko rozhodnutí padlo práve počas osobného stíšenia! Pri riešení problémov a sporných oblastí často nachádzame rozhodujúcu informáciu v Božom slove. Mnoho frazeologizmov a životných múdrostí bolo prevzatých z Biblie. Božie slovo dokazuje svoju aktuálnosť a zasiahanie tam, kde ho prijmem a presadím do života. Niektoré pasáže z Biblie vo mne spôsobili zmenu myslenia. Boh zasiahol skrze Ducha Svätého moje myšlienkové štruktúry.

Vlastná úvaha

Božie slovo často nahrádzajú naše vlastné úvahy. Na ich základe sa vydávajú knihy a vznikajú nové duchovné smery. Aj falosní proroci

si nájdu tých, ktorí ich počúvajú. Na bohoslužbách sa namiesto čítania Biblie hrá divadelné predstavenie. Kresťania rozprávajú zážitky bez toho, aby skúmali, či sú kryté Božím slovom. V takejto kresťanskej kultúre nie sú kresťania povzbudzovaní k čítaniu Biblie. Vážnosť v zaobchádzaní so Slovom života padla za obeť zábavnej teológií, ktorá môže byť smrteľne nebezpečná. Mladí ľudia uprednostňujú na mládežníckych stretnutiach „akčnosť“ pred „nudným“ štúdiom Biblie. Mnohým, žiaľ, tento nesprávny vývoj neprekáža. Nevidia neblahé následky. V čase úzkosti však divadelné predstavenia nepomôžu. Vtedy pomôže žalm či biblické zasľúbenie.

Selektívne čítanie

Sväté Písmo, inšpirujúce Božie slovo ostáva aj nadálej nevyhnutným základom vieri pre kresťanov, ktorí chcú skutočne nasledovať Ježiša. Z iných prameňov sa taký život vytvoriť nedá. Nech je osobný názor skúseného kresťana akokoľvek presvedčivý, čítanie a štúdium originálu – Biblie – sa ním nedá nahradíť. Niektorí kresťania majú sklon čítať Biblia selektívne. Sú o niečom presvedčení a hľadajú si v Biblia miesta, ktoré sa im v tomu hodia. Niekedy tak vznik-

Ako viesť deti k čítaniu

nú učenia, ktoré v skúške neobstoya. Biblia nie je agitačným prostriedkom. Chce ľudí postaviť do Božej skutočnosti. Ako však prinútiť niekoho, aby popri posilňujúcich raňajkách zobrať do ruky aj životodarné Slovo a načerpať z neho? Mojou skúsenosťou je, že apelovanie toho veľa neprinesie. Vysvetľovať niekomu, čo stráca, keď Bibliu odsúva nabok, nikam nevedie. Žijeme pritom v dobe, keď kresťanské vydavateľstvá ponúkajú široký sortiment biblickej literatúry. Zjavne chýba hlad po Božom slove. Božie slovo je šancou na prežitie aj v časoch veľkej biedy. Potvrdzujú nám to napríklad správy z vojnových čias. Dnes bieda nie je taká viditeľná. Je však medzi nami, inak by neboli poradenské centrá také preplnené. „Ak vy zostanete v mojom slove, ste vpravde moji učenici. A poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí“ (Jn 8, 31 – 32). Tieto slová povedal Ježiš, aby objasnil význam Slova. Patrí k tomu aj výpoved: „Ak ma niekto miluje, bude zachovávať moje slovo, a môj Otec bude ho milovať a príde k nemu a budeme prebyvať u neho“ (Jn 14, 23).

Láska k Ježišovi a vzťah k Biblia predsa patria spolu. Kto takto žije, dokáže presvedčiť iných.

Bagatelizačná taktika

Prejavuje sa za stratou Božieho Slova hlboká kríza? Tak ako nemôžeme oddeliť človeka od jeho slov, tak neoddeliteľne patria Ježiš a Biblia spolu. V čo alebo v koho však veria kresťania, ktorí nečítajú slová pravdy? Kresťania sú často nadšení rôznymi podujatiami. Môže to však byť len krátenie dlhej chvíle pre tých, ktorí sa chcú odreagovať. Dozvedia sa tito ľudia niekedy, že v kresťanstve ide o otázku „Byť, či nebyť?“ Bagatelizačná taktika sa vkráda po špičkách. Súčasná rýchla doba chce uspokojovať potreby, nie rozširovať úzkosť z večného zatratenia. Nutne potrebujeme aktivity, ktoré pôsobia proti biblickému analfabetizmu. Môže to byť napríklad osvedčená forma čítania si vo dvojici, ktorá umožní nový prístup k Biblia. Aj tradičná „biblická hodina“ by mohla opäť v našich kruhoch ožiť. Mimoriadne dôležité je osobné stíšenie, ktoré je cestou k prameňu života. Myslím, že najdôležitejšie sú dobré príklady.

Pre nás moderný svet je charakteristická povrchnosť. Musíme spracovať mnoho podnetov a splniť čoraz väčšie množstvo úloh za čoraz kratší čas, takže zaoberať sa večnosťou sa nám môže zdať luxusom. Napriek tomu sa nikdy nevzdávajme Božieho slova, ktoré prežije každú dobu.

Vybrané z časopisu Ethos, 2005/2 (krátené)

Vzťah k čítaniu a písaniu sa začína formovať dávno pred tým, ako dieťa príde prvýkrát do školy. Dieťa sa začína učiť od chvíle svojho narodenia. Je dokázané, že počas prvých piatich rokov sa naučí viac ako v ktoromkoľvek ďalšom období svojho života. Kedže sú prvé roky dieťaťa pre jeho intelektuálny vývin také dôležité, vy, jeho rodičia, zohrávate rozhodujúcu úlohu pri ovplyvňovaní rozvoja vášho dieťaťa ako sebavedomého čitateľa, pisateľa a celoživotne učiaceho sa.

Budte pre vaše dieťa príkladom čitateľa.

Čo je klúčom k tomu, aby ste pomohli vášmu dieťaťu stať sa čitateľom? Jedným slovom – čítanie! Prečo? Pretože výskumy ukazujú, že najdôležitejšou vecou, ktorou môžu rodičia a opatrovníci svojmu dieťaťu pomôcť uspiť neskôr v škole, je každodenne mu nahlas čítať. Hlasné čítanie pomáha dieťaťu rozvíjať si slovnú zásobu, väzbiť si knihy a čítanie, porozumieť novým myšlienкам a pojmom, dozvedať sa a učiť sa o okolitom svete.

Deti sú prirodzene zvedavé a bádavé a vždy hľadajú spôsob, ako si zamestnať usilovne pracujúcu mysel. Nemusíte miňať množstvo peňazí na krásne knížky, aby ste sa vydali so svojím dieťaťom na cestu čítania. Tu je niekolko tipov:

Majte doma knihy, časopisy a noviny, aby bolo vaše dieťa obklopené podnetmi a príležitostami na čítanie.

Ukážte vášmu dieťaťu, ako ľudia využívajú čítanie a písanie v každodennom živote, napríklad hlasným čítaním receptu pri príprave jedla alebo pohľadnice či listu, písaním zoznamu na nákup a pod.

Navštievujte knižnice, kníhkupecť, novinové stánky a iné miesta, kde sa nachádzajú knihy a iné materiály na čítanie. Požiadajte vaše dieťa o pomoc pri výbere knížky, ktorá sa mu páči.

Na čítanie je VŽDY vhodný čas.

Najdôležitejšie je vášmu dieťaťu čítať knihy. Vyhradte si na to čas každý deň. Veľa rodičov najradšej

číta s dieťmi večer pred spaním, ale čítať možno kedykoľvek. Čítať dieťom môžeme už od raného detstva. Čím skôr začneme, tým ľahšie a lepšie to pôjde. Verše, rýmy, piesne, opakovania a podobné ľubozvučné texty stimulujú rozvoj detského jazyka a počúvanie. Jednoducho, ale pritom výrazne ilustrované knihy vzbudzu-

jú detskú zvedavosť. Začínajte s obrázkovými knihami a postupne prechádzajte na príbehy a romány.

Pri hlasnom čítaní sa u detí rozvíja umenie počúvať druhého. Nečítajme príliš rýchlo, doprajme počúvajúcemu dieťaťu dostatok času, aby príbeh precítilo a rozvíjalo si pritom predstavivosť.

Budme príkladom.

Nech naše dieťa vidí, že si radi vo svojom voľnom čase čítame, a nie len vtedy, keď máme čas vyhradený na hlasné čítanie. Dajme najavo, že čítanie je veľmi príjemná činnosť.

Pamäťajme, že pre dieťa predškolského veku je dôležité naučiť sa chcieť čítať.

Obmedzujme množstvo času, ktoré dieťa venuje sledovaniu televíznych programov. Na mnohé televízne programy však môžete nadviazať čítaním kníh, alebo naopak, na základe prečítanej knihy vyberieme televízny program, ktorý dieťaťu rozšíri obzor.

Nesnažme sa súťažiť s televíziou. Ak sa opýtame dieťaťa, či chce príbeh alebo televíziu, zvyčajne si vyberie to druhé.

Desať minút čítania, ktorému venujeme plnú pozornosť a nadšenie, sa s veľkou pravdepodobnosťou uchová v myslach našich detí dĺhšie ako dve hodiny strávené pred televíziou.

Spracované podľa
www.citanie.sk

Trendy v současné společnosti a křesťané

Je pro křesťany důležitá analýza současných trendů? I v evangelická sborech je víra pod tlakem kulturního přizpůsobení se moderním trendům. Na druhé straně musí křesťané citlivě zachytit dění ve světě a jeho projevy, aby mohli svou víru předávat vhodným způsobem. Misijní zvěstování musí zasáhnout člověka tam, kde stojí. Proto je pro křesťany důležité pomocí analýzy trendů poznat duchovní stav národa.

1. Trend: Pluralismus

Badatelé trendů jsou jednotní v názoru, že pluralismus se stále rozšiřuje. Dnes se člověk takřka dusí v nepřehledné nabídce zboží, služeb a míňení - tisíce časopisů, nových knih, milionů letáků. Stali jsme se multiopční společností, protože musíme trvale volit mezi nesčetnými možnostmi. Mnohotvárnost konzumu stále roste. Kvalita života se rozmanitostí nejprve zlepšila. Pluralita probudila kreativitu člověka.

Pestrost viditelného světa byla vložena Bohem do stvoření. Odráží se v Ježíšově církvi, která je jednotou ze všech národů a národností. Proto nemusí být pluralita automaticky negativní. Avšak badatelé trendů poukazují na rub nevázaného pluralismu – tendenze relativizace a oploštění. V záplavě konkurenčních si nabídek ztrácí jednotlivý produkt na ceně. Místo přesvědčení nastupují stále se měnící mínění. Tradice se opouštějí. Národy ztrácejí svou identitu. Člověk žije pod trvalým nátlakem rozhodování, který jej zmáhá. Křesťané mohou vděčně přijímat mnohotvárnost z Božího stvoření. Ale rostoucímu pluralismu se musíme bránit. Zatemňuje totiž nedělitelnou pravdu víry a podporuje sekularismus, který nepřipouští žádnou konečnou pravdu.

2. Trend: Individualismus

Téměř všichni badatelé a sociologové se shodují v tom, že soustředění na své „já“ je hlavním ukazatelem současné společnosti. Jednotlivec se stává měřítkem všech věcí. Už ne „MY“, ale „JÁ“. Instituce, jako církev a stát, už nejsou žádány. Prospěch všech je potlačen sobectvím. Jsme zamilováni sami do sebe. A sami rozhodujeme, co je dobré a co zlé.

Na jedné straně mnohotvárnost lidí je obrazem Boží velikosti a Božího charakteru. V tomto smyslu je každý člověk jedinečným. Avšak autonomní individualismus nevede ke Stvořiteli, ale ke stvoření, člověk v prosazování sebeuplatnění je blokován ve vztažích – jak ke člověku, tak i k Bohu. Individualismus už dávno vnikl do církví a sborů. Nezávazné návštěvy sborů

dle chuti a nálady, nezávislost na vedení církve, nezávislost domácích kruhů jsou znaky zbožného individualismu. Deviza pro křesťany musí být jasná: *individualita ano, individualismus ne.*

3. Trend: Materialismus

Clověk už nechce být proletářem. Touží po blahobytu, který mu získává peníze. Ačkoli lidé v západním světě mají takřka vše, zůstává žádostivost mít stále víc. Věšáky v našich šatnících se prohýbají. Ani nevíme, kam to všechno umístit. Hory odpadků dosahují úroveň středohoří. Západní společnost už neví, co to znamená zříci se něčeho.

Hmotný majetek není hříchem. Bible jej schvaluje a dokonce chrání. (2 M. 20, 17). V žádném případě není bohatství Bohem zatraceno, ale může být výrazem jeho požehnání. A přece zůstává člověk, žijící v blahobytu, který ve třiceti letech má téměř vše, prázdným a nespokojeným. Nezadržitelně se vtírá otázka: K čemu to všechno? Z blahobytné společnosti se stává společnost rozmrzelá. Problém není zaopatřování zásob, ale zbavení se jich.

Odpověď křesťanů na ideologii materialismu: jednoduchý životní styl by byl prospěšný pro všechny. Na trůnu je opět božstvo „mamon“, před kterým Ježíš už varoval před 2000 lety. Zde je osobní obrat nutný.

4. Trend: Žádost po požitcích

Stali jsme se požitkáři. Chceme vést za všech okolnosti krásný, příjemný a harmonický život. Osobní štěstí je nade všecko. Žít znamená prožívat. A musí to být zábavné. Všední den se zdá být tak nudným, že člověk vyhledává hraniční prožitky. Zvláště to platí u mladé generace. Reklama nám předstírá, že nic není nemožného, že všechny sny se mohou uskutečnit.

A protože by člověk chtěl přeměnit zem v nebe, musí dosáhnout cíle ve svém krátkém životě. Věčnost ztratil už dávno z dohledu.

Touha po požitcích se projevuje i v nové zbožnosti. Křesťané si stěžují právem na teoretickou rozumovou víru minulosti. Chtěli by Boha cítit a prožívat. A Boha lze vskutku prožívat. Křesťané musí však dát pozor na to, aby neztotožnili život na této zemi s životem na věčnosti. Náš život zde je jen průchozí stanici, ve které se objevuje také bolest a utrpení. Duchovní zážitky musí být vždy kriticky přezkoušeny Božím slovem.

5. Trend: Moderní religionistika

Badatelé trendů a náboženští sociologové souhlasně prohlašují, že také

v tomto tisíciletí bude mít náboženství vliv na společnost. Velké církve budou instituční unaveností ztrácat dál na své věrohodnosti. Náboženský trh nabídek bude díky globalizaci ještě pestřejší. Náboženské rituály a kulty získají na významu. V módě zůstane magie, okultismus. Vlivným se stává nové pop-náboženství, ve kterém jsou hvězdy rocku zbožňovány a idoly uctívány. Náboženství ztrácí ovšem svůj význam pro veřejnost a stává se privátní záležitostí. Jde o individualistickou zbožnost bez dogmat. Jednotlivec určuje, co je Bůh. Žije se bez sboru. Vykojení je považováno za osvobození od zemského omezení. Jde o víru bez důsledků. Nové náboženství se stává soukromým náboženstvím bez všeobecně platných hodnotových měřítek pro všechny. Dokonce i v církevních konzervativních sborech lze pozorovat tento trend.

CO SVĚT POTŘEBUJE

Analýzy a prognózy neposkytují růžový obraz. Badatelé se obávají nárůstu reakčních extrémistů, tvrdého konkurenčního boje o pracovní místa. Všem je jasné jedno: půjde-li to tak dál, kope si společnost svůj vlastní hrob. Počet konkrétních alternativ je však velmi skromný. Pozorujeme zářející bezmocnost, jde-li při terapii o slova či pomoc. Reaguje se jen všeobecnými apely na ohled a umírněnost. Při tom všichni badatelé potvrzuji, že za chováním společnosti se skrývá otázka po smyslu života.

Hlas křesťanů je postrádán. Místo aby nabídli smysluplnou alternativu, chovají se mnozí tak jako jejich církve. Pohoršení kříže je stále více zaměřováno, hřích zlehčován. Podstatné základy víry jsou obětovány na oltáři moderny, takže dokonce světští sociologové napomínají církve, aby ukázala svou podstatu.

Svět potřebuje křesťany, kteří se nestáhnou do svých ulit a nepřizpůsobí se duchu doby, nýbrž se statečně vypořádají s moderními trendy a alternativami. Křesťané, kteří opět učí vést jednoduchý život pro Krista, kteří berou vážně volání druhých po smyslu života a směřují je ke Kristu. Potřebujeme křesťany, kteří bojují za své přesvědčení a jsou věrohodními příklady tím, že dávají všechny oblasti svého života Bohu k dispozici. Jen tehdy mohou křesťané přistoupit k vypořádání se s duchovními základy sekulární kultury, když sami stojí na pevném základě a nenechají se točit větrem módních mínění a trendů. Jen tak mohou křesťané v tomto tisíciletí hrát důležitou roli v západní společnosti.

Najčastejšie otázky o kresťanskom pôste

(1. časť)

Čo je kresťanský pôst?

Je to unikátny intenzívny spôsob pýtania sa po Bohu, do ktorého je zapojené telo veriaceho.

Aký význam má kresťanský pôst?

Nasledovný súpis obsahuje základné biblické zdôvodnenia pôstu. Zoznam neznamená, že každý pôst vyjadruje všetky tieto zložky súčasne, ani že ich vyjadruje v rovnakej miere.

- Je to prejav toho, že nás ženích Pán Ježiš Kristus s nami nie je a že nám chýba. Je to vyjadrenie toho, že Kristus nám je vzácnejší ako pokrm a nápoj. (Marek 2, 19)

- Je to forma, ktorou sa blížime k Pánovi a žiadame si s Ním úzke spoločenstvo. (Lukáš 2, 37)

- Je to prejav hlbokého pokánia a zármutku nad nejakým hriechom. (Joel 2, 12; Jonáš 3, 5)

- Je to akoby zdôraznenie, podčiarknutie, zosilnenie modlitieb, ktoré k Bohu počas pôstu prinášame. Je to vyjadrenie pred Bohom, že na nejakej veci, o ktorú prosíme, nám nesmierne záleží a prosíme o Božie vypočutie. (2. Samuelova 12, 16; 2. Kronická 20, 3; Ester 4, 16)

- Ked' hľadáme Božiu vôľu v nejakej dôležitej veci a chceme, aby nás viedol Boh. (Ezdráš 8, 21)

- Je to forma duchovného boja proti démonickým mocnostiam. (Daniel 9, 3)

(Tento zoznam nie je vyčerpávajúci – v Biblii je toho o pôste ešte viac.)

Je kresťanský pôst to isté ako hladovka?

Nie, pretože pri hladovke je celom ľudské telo a zdravie, pri pôste je celom Boh ako poklad a stred všetkého. Pôst má zaistenie svoj zdravotný rozmer, ale ten je až na druhom alebo treťom mieste. Pôst je oveľa viac ako hladovka.

Čo rôzni kresťania napísali alebo povedali o pôste?

„Ak neprežívame silnú túžbu po zjavení Božej slávy, nie je to preto, že sme sa už poriadne napili a sme uspokojení. Je to preto, že sme sa veľmi dlho sýtili pri stole sveta. Naša duša je preplňená malými vecami, až nezostalo žiadne miesto na tie veľké. Ak sme preplní tým, čo ponúka svet, potom

by pôst mohol vyjadriť alebo dokonca rozmnosiť náš hlad po Bohu.“ John Piper – súčasný americký kazateľ a teológ (v knihe *Hlad po Bohu*)

„Písmo pred nás kladie dva druhy pôstu, ktoré sú prospiešné. V tom prvom prípade človek dobrovoľne prijíma pôst s cielom vládnúť nad telom skrze ducha. O tomto pôste sv. Pavol hovorí: „... v práciach, v bdeniach, v pôstoch...“ (2. Korintanom 6, 5). Druhý je taký, ktorý musíme strpieť, a predsa ho dobrovoľne prijať. Čo sa tohto týka, sv. Pavol vráví: „... Až do tejto hodiny i lačníeme i žíznime...“ (1. Korintanom 4, 11).“ Martin Luther – nemecký reformátor (1483 – 1546) (v knihe *What Luther says*, zv. 1, zostavil Ewald M. Plass)

„Takáto je teda filozofia pôstu. Vyjadruje pokánie a obnažuje náš život pred Bohom. [Hovorí:] „Odstúp, moja pýcha; zdržte sa, moje žiadosti; lebo som hriešny a čakám na Boha, ktorý ma požehná.“ Phillips Brooks – americký pastor (1835 – 1893)

„Pôst, ak ho správne chápeme, teda nesmie... byť obmedzený iba na otázkou jedla a nápoja. V skutočnosti pod pôst patrí každá abstinenčia od čohokolvek, čo je samo osebe legitímne, pokial sa tým sleduje špeciálny duchovný ciel. Existuje veľa telesných funkcií, ktoré sú správne a normálne a úplne legitímne, ale ktoré sa pre zvláštne špecifické príčiny rozhodneme za konkrétnych okolností potlačiť. To je pôst.“ D. Martyn Lloyd-Jones – anglický kazateľ a teológ (1899 – 1981) (v knihe *Úvahy o kázni na hore*)

„Pôst je ako zosilnené amen na naše modlitby.“ Sergej Miháľ – kazateľ a evanjelista (v osobnom rozgovore).

„Pri pôste si človek uvedomí, ako veľa času normálne trávi jedením.“ Anonymný kresťan (v osobnom rozgovore).

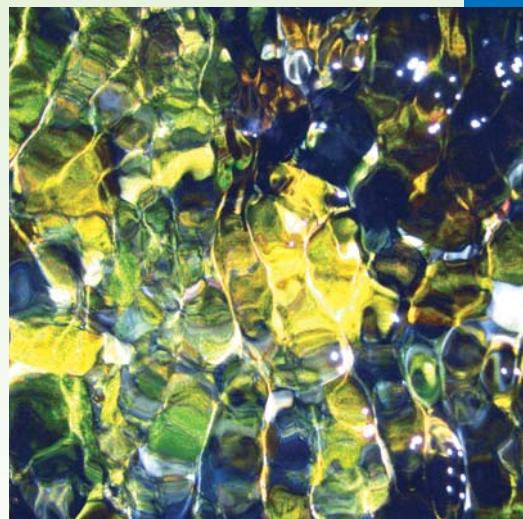
Aké rôzne druhy pôstu poznáme?

Pôst môžeme deliť podľa dĺžky trvania, podľa toho, čoho sa vzdávame, a podľa počtu zapojených jednotlivcov. V Biblii je pôst realizovaný na prvom mieste ako vzdanie sa pokrmu na istý čas. Pavol v 1. Korintanom 7 do pôstu zahrňuje aj to, že kresťanskí manželia nejaký čas nežijú spolu sexuálne. Biblická idea pôstu teda znamená, že sa pre

vyšší ciel dočasne vzdávam niečoho, čo samo osebe je legitímne, je to dar od Boha, pričom najčastejšie ide o pokrm alebo o zložku pokrmu. Napr. pôstom je to, že jem celý deň iba suchý chlieb a pijem čistú vodu, pôstom je to, že týždeň nesiahnem na čokoládu, pôstom je to, že mesiac nepijem kávu, pôstom je to, že som celý deň nezjedol vôbec nič, atď.

Ako dlho môže pôst trvať?

Od vynechania jedného jedla, cez pol dňa, jeden deň, dva dni, týždeň, až po štyridsať dní – akokolvek dlho v tomto rozpätí. Pre zaujimavosť

uvediem, že v Starej zmluve bol v Mojžišovom zákone prikázaný počas roka iba jeden pôst, ktorý bol jednodenný (výraz „poničovať svoju dušu“ v Leviticus 16, 29 podľa všetkého ukazuje na zdržiavanie sa pokrmov). Možno aj preto je asi najbežnejší pôst u kresťanov jednodňový.

Majú aj iné náboženstvá pôsty?

Áno, napr. islam a rímsky katolickizmus majú rozsiahle učenie o pôstoch. Tieto pôsty majú povahu záslužných skutkov, ktorými si človek u Boha získava spravodlivosť potrebnú na večný život. To je v ostrom protiklade k biblickému významu pôstu.

Ktoré ďalšie biblické pasáže hovoria o pôste, aby som mohol túto tému ďalej študovať?

Medziiným aj 2. Kronická 20, 3; Ezdráš 8, 21; Žalm 35, 13; Žalm 69, 11; Žalm 109, 24; Izaiáš 58, 5; Daniel 6, 18; Joel 1, 14; Matúš 17, 21; Skutky 14, 23; 1. Korintským 7, 5; 2. Korintským 6, 5; 2. Korintským 11, 27.

Božie evanjelium

Vidieť Božiu túžbu

„Ak je naše evanjelium zahalené, je zahalené pre tých, ktorí hynú. V nich boh tohto veku zatemnil myšle neveriacich, aby nevideli svetlo evanjelia o sláve Krista, ktorý je obrazom Boha.“

2Kor 4, 3

Bozou túžbou je spoločenstvo so svojím stvorením, s človekom, teda aj s tebou. Avšak potom ako prvý ľudský pár uveril havovi, skrže ktorého hovoril sám Boží nepriateľ satan, človek o tento vzácný vzťah prišiel. Boh chcel mať človeka, ktorý by konal Jeho vôľu a pritom by sa nevzdával svojej vlastnej, Bohom danej slobodnej vôľe. Človek bol postavený do nádhernej záhrady Eden, kde mal všetko, čo potreboval. Jeho úlohou bolo staráť sa o túto záhradu, plodiť sa a množiť sa a podrobiť si celú zem. Mal prístup k stromu života, ktorého ovocie prinášalo večný život. Ked' však prišiel satan, aby človeka odvrátil od tohto nádherného plánu, položil otázku, ktorá znie až dodnes: „Či naozaj riekoval Boh?“

Milý čitateľ, pokračovanie príbehu určite poznáš. Satan spochybnil Božie slovo a ľudskú pozornosť uprial na jediný zakázaný strom. Človek prestal hľadiť na bohatstvo, ktoré mal, jeho srdce bolo uchvátené tým, čo nemohol mať. Dôsledkom tejto udalosti je skutočnosť, že odvtedy sa rodíme bez spoločenstva s naším Stvoriteľom. Stali sme sa vyhnancami a nemáme Božiu slávu.

Ked' sa dnes zvestuje evanjelium o Ježišovi Kristovi, ozýva sa v nás: „Či naozaj...?“ Ked' ta Boží Duch usvedčuje, že si stratený ako ovca bez pastiera, a nalieha, aby si zvážil, kde budeš

tráviť svoju večnosť, Tvoje zmysly nechcú vnímať a všetko dočasné, märne a bezcenné zrazu začína byť dôležitejšie.

Možno sa pýtaš: „Aký je vlastne Boh? Nikto ho nikdy nevidel.“ Boh je však ústretový a poslal nám svojho Syna, aby sa nám dal poznáť. Sám Ježiš Kristus o sebe povedal: „Kto mňa videl, videl Otca.“ (Jn 14, 9). Boh vzal na seba ľudské telo a prišiel medzi nás. Nikdy nežiadal slepú vieru. „Boha nikto nikdy nevidel, ale jednorodený Syn, ktorý je v lone Otcovom, on nám vysvetlil“ (Jn 1, 18). Tak, ako sa nemôžeš dotknúť slinca, nemôžeš sa dotknúť Otca. Ale cítiš teplo a svetlo lúčov, a tak môžeš poznáť, aké je slinco. Ježiš Kristus je odbleskom slávy Otca. On je tým svetlom, On je obrazom Jeho podstaty. Ukazuje nám, že Svätý Boh a hriešny človek sú oddelení priepastou. Boh v ľudskom tele prišiel, aby tieto dve strany zmieril, aby túto prieťasť preklenul.

Ked' kážeme evanjelium, Duch Svätý v ľudskom duchu osvetľuje a vykresluje Krista. Znova je to sám Boh, ktorý sa usiluje o nápravu rozbitého vzťahu. Toto svetlo osvetľuje hriech, prestúpenia človeka a zjavuje mu, že je pred Bohom vinný. Osvetľuje všetku temnotu, ktorú skrýva. Zároveň je tu Spasiteľ, ktorý na seba vzal všetky Tvoje hriechy a prestúpenia. Vierou, ktorá sa v Tebe práve rodí, prijímaš túto pravdu. Ježiš Kristus berie na seba tvoje odsúdenie a Otec ťa vyhlasuje za spravodlivého. Aká radostná zvest! Aká slávna udalosť!

Nepriateľ – boh tohto sveta, musí utiecť! Jeho snaha zaslepiť ťa rôznymi závojmi bude zmarená. Falosné náboženské predstavy, ľudské filozofie a kultúrne tradície sa zrazu ukazujú ako smetie a slávne evanjelium sa dokazuje ako Božia moc na spasenie každému veriacemu. Táto Božia moc prináša dovnútra človeka pokoj. Tým pokojom je sám Kristus, ktorý je Knieža pokoja. Stávaš sa Božím dieťaťom a tvoj duch ti o tom dáva uistenie.

„Bože, strhni mi všetky závoje z očí, nech vidím Tvojho Syna! Prosím, vezmi moje hriechy, očistí ma! Pane Ježišu, dákujem, že si vzal moje neprávosti. Ty si Spasiteľ! Si môj spasiteľ! Nepriateľ musí preč! Ježiš Kristus je víťaz!

Tvoje evanjelium je mocné učiniť ma novým stvorením! Učiň si vo mne svoj príbytok! Odovzdávam sa Ti, Bože! Amen!

Spracoval
Peter Varga

Dopis od Boha

Vranním shonu nás Búh něžne volá.

Když ses probudil dnes ráno, díval jsem se na Tebe a doufal jsem, že na mne promluvíš a řekneš mi byť jen pář slov, aby ses mě zeptal na názor, abys mi poděkoval za něco hezkého, co se ti včera přihodilo. Ale všiml jsem si, že jsi příliš zaměstnán hledáním vhodného oblečení, aby ses mohl vydat do práce. Čekal jsem, ještě když jsi vybíhal z domu, a domníval jsem se, že se snad na chvíli, aspoň v duchu zastavíš a řekneš mi: „Ahoj.“ Ale Ty jsi měl fůru starostí! Proto jsem pro Tebe rozzářil nebe, ozdobil je těmi nejkrásnejšími barvami a cestou jsem Tě doprovázel sladkým zpěvem ptáků v naději, že se snad zaposloucháš... ale ani toho sis nevšiml.

Búh dělá možné i nemožné – to vše kvůli nám!

Pozoroval jsem Tě s láskou, když jsi běžel do práce a trpělivé jsem na Tebe čekal celý den. Jelikož jsi měl tolik věcí, které bylo třeba vyřídit, neměl jsem odvahu na Tebe promluvit a čekal jsem dál...

Když ses vrátil, pochopil jsem, že jsi unavený, a tak jsem Ti dopřál děšť, aby voda odplavila zbytky napětí a starosti. Myslel jsem, že Ti tím udělám radost a že si pak snáze na mne vzpmeneš. Místo toho jsi se ale naštval a s hněvem jsi pronesl na můj účet slova, která Tě teď možná samotného mrzi. A já jsem tolik toužil, abychom si chvíliku povídali, vždyť do večera zbývalo ještě tolik času...

Když jsi zapnul televizi, věděl jsem, že se hned tak nedočkám, a proto jsem se obrnil svatou trpělivostí, ale ani tehdy, ani u večeře sis nevzpomněl...

Jak odpovíme na taková přesladká vyznání lásky? Bůh má o nás zájem.

Poznal jsem na Tobě, že jsi unavený, a že touzíš po tichu. A tak jsem zvolil na zhasil den a zapálil svíčku. Bylo to krásné, ale Ty jako bys ani neviděl... Když ses ukládal ke spánku, byl jsi na konci sil, alespoň tak mi to připadal. Poprál jsi rodině dobrou noc a okamžitě jsi usnul.

Celou noc jsem Tě provázel ve snech jemnou hudbou a představami, ale Tobě nedošlo, že jsem pořád s Tebou a pro Tebe. Jsem trpělivější, než si umíš představit. Chtěl bych Tě naučit, abys i Ty byl trpělivý k ostatním.

MILUJI TĚ natolik, že čekám každý den, zda si snad se mnou nezačneš povídат. Zítra se znova probudiš a já tu opět budu pro Tebe a budu trpělivě čekat, že odpovíš na mou lásku tím, že na mne budeš mít chvíli.

Přeji Ti dobrou noc a dobrý den, Tvůj tátá BÚH

Slovutný kazatel v Praze

Konrád Waldhauser

Vlastimil Pospíšil

Druhá polovina 14. století se zapsala do dějin zápasem o obnovu církve u nás. Již arcibiskup Arnošt z Pardubic povznesl hlas proti nemravnosti kněží a dbal o řád v církvi. Císař Karel IV., který toužil po nápravě církve, povolal Konráda Waldhausera z Vídni r. 1363. Tento mnich augustinián, proslulý kazatel ve Vídni a na jiných místech, byl velmi vzdělaný muž, horlitel proti zkaženosti světa a církve. Stal se ozdobou Karlovy univerzity. V Praze dostal nejbohatší faru. Kázal německy a latinsky. Jeho posluchači byli studenti, Němci a ti, kteří německy nebo latinsky rozuměli. Ze své kazatelny trestal svatokuppectví kněží i laiků. S hříchem se nikdy nesmířil, bojoval proti němu, trestal ho všude, kde se jen objevil. Brzy se stal známým kazatelem v celé Praze. Jeho reformní myšlenky, které pronášel ve svých kázáních, našly ohlas a připravenou půdu mezi obecným lidem. Mezi Waldhauserovými posluchači se také objevovala císařovna. Přišla, aby poslechla velehlásného kazatele Slova Božího. Kázal v kostele u sv. Havla a na dalších místech v Praze. Kostely nemohly stačit pro jeho posluchače. Nejednou kázal pod holým nebem. Lidé, kteří byli zasažení jeho kázáním se odvraceli od svých hříchů a začali žít lepší a mravnější život. Mezi posluchači nechyběl ani Jan Milič z Kroměříže, později horlivý kazatel a otec české reformace, na nějž velice zapůsobil rvavý kazatel Waldhauser. Ti, kteří byli se zkaženou církví spokojeni se postavili proti němu. Každé hnutí ve prospěch obnovy církve jim bylo odporné a proto se nechtěli smířit s lidmi, kteří volali církev k jejímu původnímu stavu. Konrádovi nepřátelé ho obžalovali u papežské stolice jako rušitele pokoje. Byl samozřejmě rušitelem pokoje těch pohodlných kněží, kterým stačilo odsloužit mše a setrvat dále v nečinnosti. Na straně Waldhausera stál císař i arcibiskup. O ně se statečný kazatel

opíral. V r. 1364 měl K. Waldhauser pohřební řeč nad rakví arcibiskupa Arnošta z Pardubic. Od r. 1365 se stal farářem v Praze v týnském chrámě. Kázal také v Žatci, ale jeho odpůrci se mu snažili jeho kázání znemožnit. Vedle něho vyrůstal jiný kazatel, který kázal česky - Jan Milič z Kroměříže. K. Waldhauser zanechal po sobě literární dílo, latinskou „Postillu“, kterou napsal pro studenty Karlovy univerzity. 31. října 1368 odešel do Říma, provázen svobodným listem arcibiskupa Jana Očka. Nesl zprávy císaři Karlu IV., který v tu dobu dlel v Rímě. Pražští dominikáni využili této příležitosti a opět na něho žalovali u papežského stolce. Waldhauser žádal v Praze peníze, aby se mohl domoci spravedlnosti, poněvadž bez peněz u kurie nebylo možné očekávat spravedlivé slyšení. Waldhauser se vrátil do Prahy, aniž by u kurie něčeho dosáhl. Jeho spor u kurie převzal Mikuláš z Jemnice. Podobně i Mikuláš žádal Prahu o peníze, aby mohl obhájit Waldhauserovu pří. Spor s Konrádem Waldhauserem skončil po jeho smrti, aniž by dosáhl spravedlnosti. **Zemřel 8. 12. 1369.**

Od jeho smrti uplynulo loni v prosinci 640 let. Byl pochřben v Praze. Problém s kurii měli všichni slavní kazatele z Prahy. Po Waldhauserovi Jan Milič z Kroměříže, Mistr Jan Hus a další. Husova pře byla nejznámější a největší. Vyústila jeho upálením v Kostnici. Byl upálen jako kacíř.

Po Waldhauserovi nastoupil jeho věrný posluchač, později neméně slavný kazatel, jako Waldhauser - Moravan, Jan Milič z Kroměříže. Je pokládán za otce české reformace.

Poctivý Abe

- událost smutná, ale pravdivá

Stary Lincoln byl zbožný a přísný. A proto se nikdo nevzpíral jeho vůli, když rozhodl o stěhování rodiny. Znal nouzi, ve které celá rodina trpěla a toužil po změně. Věděl, že obyvatel za říčkou Potomak je podstatně méně, a život tam bude tedy snadnější. Naložil na svůj starý žebříčák celou rodinu a vydal se na neznámou cestu v naději na snadnější přežití. Nejmladší z celé rodiny se jmenoval Abraham a ve všem byl otcí poslušný.

Nikdo nemohl tušit, že malá říčka se vlivem hojných dešťů v horách tak náhle rozvodní. Z dálky byl slyšet její hrozivý hukot. Za všech okolností se však potřebovali dostat na druhý břeh. Lincoln se obával o své vyhublé koně i chatrný žebříčák s nutným nábytkem. Po pokorné modlitbě vše odevzdal do Božích rukou a v odvaze víry vstoupil do zuřících živlů. Mladý Abraham byl všude, kde bylo třeba pomáhat. Hrozný proud strhával

povoz po proudu a nebylo snadné udržet směr k druhému břehu. Pomalu a velmi pracně se za velkých obtíží blížili ke svému cíli. Když se jejich nohy ocitly na pevné půdě, na druhém břehu, vyčerpaní, ale štastní klesli na druhém břehu. V té chvíli zaslechli úzkostný štěkot jediného psa, kterého měl Abraham na starosti. Ustaraný otec tušil, co bude následovat. Abraham už vstupoval do vod nebezpečné řeky, když jeho otec prosil, aby to nečinil. Abe ale cítil, že nesmí zklatmat ani psa. Po chvíli nutného odpočinku vzal psa na ramena a vyrázel k poslední překážce na cestě záchrany. Zbožný otec klečel a prosil za sílu pro svého syna Abe. Proud byl tak silný, že Abého unášel, ale ten pokračoval v cestě zachránit psa. Abe zcela vyčerpán ani nevěděl, jak se to stalo, ale najednou se ocitl v otcově náručí.

Tím hočhem nebyl nikdo jiný, než Abraham Lincoln, pozdější prezident Spojených států amerických, který se zasloužil o zrušení otroctví v USA.

Zpracoval
Daniel Průša

Pieseň o Pastierovi

... teraz ste sa vrátili
k Pastierovi a Ochrancovi
svojich duší.

(1Pt 2, 25)

**Pán Ježiš je Pastier dobrý,
za ovce On dušu dal.
Zachránil ich od záhuby,
o pateru prichystal.**

**Pán Ježiš je Pastier velký
- sýti svojich, hasí smäd.
Po zelených pastvách vodí,
ochraňuje od zlých ciest.**

**Pán Ježiš je Arcipastier,
v moci sa raz objaví.
Aj nás potom, vykúpených,
vezme s sebou do slávy.**

**Pre Jeho smrť obetavú
máme žitia vzácný dar.
Slnko Jeho lásky žiarí
do studených smrti chmár.**

Ján Kučera

Ne jednou se povídky mohou jevit jako skutečnost a skutečnost může vypadat jako povídka. Ale ze všeho si můžeme vzít ponaučení i výstrahu a v tom případě nezáleží na tom zda je to povídka či skutečnost.

Mnoho slz bylo prolito

Je to už dávno, co byl celý svět v jednom velikém ohni. Velké kaluže plné krve a slzy by se nevešly ani do těch největších nádob a vyléčit bolesti srdce i těla by nestačili všichni lékaři, kolik jich jen na světě bylo. To, co se dělo kolem nás, anebo daleko od nás, se dotýkalo rodičů, dětí, mladých i starých.

Honza zůstal sám

Byla nás pět kamarádů, ale nakonec jsme zůstali jen čtyři. Stalo se mezi námi něco, co se nedalo tak lehce napravit. Jeden z nás (Honza) z party odešel. Nikdo mu potom nebránil chodit mezi nás a ostatní děti a kamarádit se. Ale zela mezi námi propast, kterou jsme způsobili my. Sem tam jsme se společně vydávali za dobrodružství, ale kamarádi jsme už nebyli. Někdy nám čtyřem chyběl, ale ta propast se nedala přejít ani přeskocit. Honza byl uražen. Nám ostatním to nevadilo, ale jemu ano, protože mu jeho vlastní kamarádi ublížili. Byl osamcen a částečně na nás zatrpkl. Občas jsme se spolu vydávali na cesty, ale téměř jsme na sebe nemluvili. Honza vlastně nepatřil do žádné skupiny kluků. Byl sám. Říkali jsme si: „Za to co provedl, bylo dobré, že byl sám.“

Kdo jiný by to vzal, než Honza

„Když nás bylo ještě pět, hrávali jsme si hlavně na vojáky a vyráběli si hračky. Tehdy se hračky nekupovaly. Společně jsme vyrobili vozík. Byl to zvláštní vozík. Kolik jsme jen vynaložili sil a umu, než jsme ho udělali! Ten zvláštní vozík jsme pojmenovali *tank*. Za války to bylo pro nás kluky zvlášť kouzelné vozidlo! Chtěli jsme být jako vojáci. I dělo jsme na něm měli. Čtrnáct dní jsme na něm pracovali a dalších čtrnáct dní jsme si s ním hráli; ale z ničeho nic se nám tank ztratil. Hledali jsme ho, ale nebyl k nalezení. My čtyři jsme usoudili, že ho musel vzít Honza, protože se mu ten náš společný tank velmi líbil. On ho nejvíc obdivoval, a také na něm vykonal většinu práce, přinesl nejvíc prken a hřebíků. „Kdo jiný by ho tedy vzal, než Honza.“ A to byl počátek největšího sporu mezi kamarády. Ale Honza se ke krádeži nepřiznal, zapíral seč mohl. Říkal jen: „Já jsem tank nevzal, musel ho vzít někdo jiný. Pán Ježíš to ví, že jsem ho nevzal.“ Byli jsme všichni z věřících rodin. Mnohá biblická slova nám byla známá, dokonce jsme je uměli někdy citovat, když se nám to hodilo. Jeden z kamarádů ho upozornoval: „Honzo, neber Boží jméno nadarmo.“ Honza zase tvrdil, že on Boží jméno nebene nadarmo, ale že my hřešíme, když ho obviňujeme z krádeže a k tomu citujeme Bibli.

Kdo podezírá, má hřich

Jednou Honza přišel s nápadem:

Podezírání

Vlastimil Pospíšil

Tatínek povídral, že vám udělá jiný a lepší tank.“ A kamarádi se toho hned chytili: „Tak přece jsi ten náš tank vzal a stydíš se nám ho vrátit, a tak chceš, aby jiný tank udělal tvůj otec. Klameš nás.“ Honza opáčil: „Ten kdo podezírá, má hřich.“ A my jsme mu na to odpověděli: „Kdo klame, má ještě větší hřich.“ Honza v slzách lhal, že neklame. My jsme se mu smáli a říkali: „Ty jsi největší lhář.“ Honza se rozplakal a odešel.

Přesvědčili jsme ostatní

Honza časem zanevřel na nás a na jiné mladší děti ještě více a říkal: „Všichni jste stejní, všichni mě obviňujete z krádeže a nemáte pravdu, já jsem tank neukradl.“ Cítil se jakoby vyloupenutý ze společenství dětí. Všichni věděli o tom, co se mezi Honzou a námi stalo. My čtyři jsme přesvědčili ostatní děti, že Honza je zloděj a on se dostal do těžké situace.

Neměl kamarády

Honza měl pejska, a tak si měl s kým hrát. Začal kamarádit se staršími lidmi. S nimi mluvil, ty měl rád. A když se ho někdo ze starších ptal, proc nekamarádí s dětmi, pokaždé jim na to odpověděl: „Oni mne nechtějí. Podezírají mne, že jsem zloděj, že jsem kamarádům ukradl tank, ale oni nemají pravdu.“ Jedna teta se ho ptala: „Tank? Jaký tank?“ Honza jí na to řekl: „My jsme spolu vyrobili tank, byl to vozík, ale pěkný vozík a nazvali jsme jej tankem a ten se nám ztratil. A mě obviňují, že jsem ho ukradl.“ Teta Honzu těšila slovy: „Neplač, když jsi ho neukradl, tak nemáš hřich, hřich mají ti, kteří tě podezírají a obviňují tě z krádeže.“ Honza nato řekl: „Jenomže já nemám kamarády a jsem pro ně pořád jen zlodějem.“

Je to naše vina

Čas běžel a mezi kamarády nedošlo k žádné změně. Rodiče Honzy se museli odstěhovat do jiné vesnice na statek, který jímu zůstal po babičce. A ten z kamarádů, který Honzu nejvíce obviňoval z krádeže tanku, jej našel zahrabaný ve stohu staré slámy! Nikdo nevěděl, jak se do stohu dostal. Kamarádi z toho byli „na větví“ a říkali: „Škoda, že tady není Honza, ten by měl opravdu radost.“ „A co my? To, že Honza zůstal osamělý tak dlouho, je naše vina. My jsme ho neprávem podezírali. Kolik bolesti jsme mu způsobili tím, že jsme mu nevěřili! Když plakal a říkal, že on tank neukradl, my jsme ho neposlouchali. Pro nás byl zlodějem. Ted se velmi stydíme za to, co jsme mu způsobili. Ale jak to napravit? Minulost se už nedá přivolat zpět a ta škoda a bolest, kterou jsme mu způsobili, se nedá napravit. Co všechno způsobilo naše podezírání a obviňování, aniž jsme o tom byli přesvědčeni! Vždyť jsme dokonce pochybovali o tom, co jsme tvrdili, ale to jsme si nepřiznali!

Důvod jsme neměli žádný, jen jsme se tak usmyslili, že Honza ukradl ten tank. Jak to teď napravit?

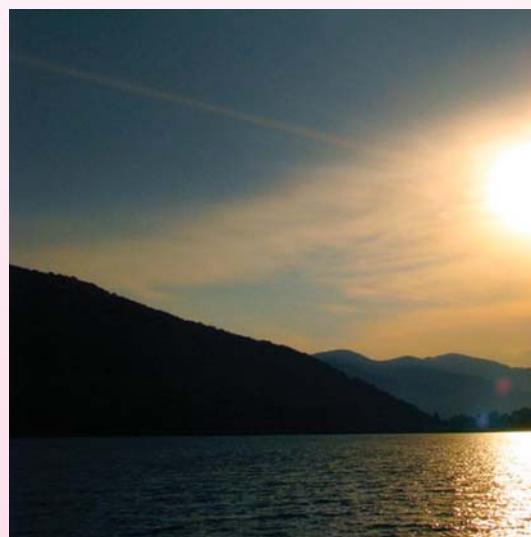
Kamarádi prosili Honzu za odpusťtení

Kamarádi sebrali odvahu a vydali se za Honzou. Když je uviděl, byl velmi překvapen: „Jdou mě zase obviňovat? Na to už nemám náladu.“ Ale když se od nich dozvěděl pravdu o zmizelém tanku, byl velmi šťasten. Kamarádi prosili Honzu za odpusťtení. Honza za tu celou dobu na kamarády nezanevřel, i když ho velice bolelo, co mu způsobili. Když ho kamarádi prosili za odpusťtení, odpustil jim to a byl nesmírně potěšen, že pravda vyšla najevo. Ale kamarádství, jaké jsme měli na počátku, se již nevrátilo. Bydleli od sebe dost daleko, ale pro ty čtyři kamarády z toho plynulo ponaučení, říkali si: „Už nikdy nebudeme nikoho podezírat. Tím naším podezíráním jsme udělali tolik bolesti, škody na Honzově duši a toho nepřátelství!“

Když někdo někoho podezírá a není si jistý pravdou, hřeší proti bližnímu.

„Jaké si z toho máme vzít ponaučení?“ „Kdo má škodu, má i hřich.“ Pokud člověk podezírá, dopouští se hřichu. Když někdo někoho podezírá a není si jistý pravdou, hřeší proti bližnímu. Podezírání ještě neznamená, že se skutek opravdu tak stal. Podezíraný nepodléhá soudu. Lépe je nést škodu, než někoho podezírat. Kolik jenom škody nadělali ti čtyři kamarádi svému pátému kamarádovi Honzovi na jeho duši! Člověk nemusí jít daleko, aby podezíral svého bližního. K podezírání je cesta velice krátká. Nemusím mít důvod a mohu podezírat, mohu obviňovat. Jak nebezpečné je obviňování a podezírání! Ti čtyři kamarádi se nepresvědčili, zda se Honza něčeho dopustil, jednoduše si řekli: „Kdo jiný by to mohl udělat, než on?“ Tak to nejdou v životě bývá: „Kdo jiný by to mohl udělat, než ten a ten.“ Neuvažujeme o tom, že tím způsobíme mnoho bolesti a trápení nejen druhým, ale i své duši, kterou tím poskvŕníme. Nemyslím na to, že na sobě nesejme hřich.

Nesme na sobě raději škodu. Je lehčí, než nést na sobě hřich. Hřich je těžké břemeno! Bůh stojí na straně toho, kdo je z něčeho neprávem podezírá a On sám ukáže na pravdu. Kdo pak stojí na straně toho, kdo podezírá a neprávem obviňuje nevinného?

Radostný zážitok

Elena Pribulová

Staroba je etapa života, ktorú aj pisateľ knihy Kazatel' hodnotí ako roky, v ktorých nemáme záľubu (Kazatel' 12, 1 – 9).

Niekto povedal, že všetci chceme dlho žiť, ale nikto nechce byť starý. Áno, pre človeka dnešných dní sa staroba stáva postrachom. Rozmeňme na drobné to, čo hovorí pisateľ knihy Kazatel': „*Zatemnia sa, čo vyzerajú z okien*“ – zrak sa stráca; „*stlmí sa hlas mlyna a zmení sa na hlas vtáka*“ – sluch slabne; „*Vyvýšeniny budú vzbudzovať strach a cesta bude postrachom*“ – sily ubúdajú. Keď sa k týmto telesným prejavom staroby prídá ešte skleróza, starecká demencia, či dokonca dnes taká obávaná Alzheimerova choroba, sme znechutení, stažujeme sa a niekedy aj reptáme, že veru je to „zle vymyslené“ s tým starnutím. S touto smutnou realitou sa denne stretávam pri svojej práci.

Akou radostou naplnil moje srdce Pán Ježiš Kristus, keď som pred niekoľkými dňami mohla prežiť vo svojej domácnosti pári chvíľ s mojou osemdesiatosedemročnou starou mamičkou. Oči sa plnili slzami a srdce radosťou, keď moje deti spolu s ňou spievali duchovné pies-

ne zo starého „červeného spevníka“. Vek priniesol do jej života taký stav, že niekedy nevie, či je doma alebo na návšteve. Veľakrát nemá jasno ani v tom, aký je deň, zabúda mena svojich vnúčat a my sme pre ňu cudzí pán či pani. No len čo jej prečítame či zacitujeme slová žalmu alebo niektoré z duchovných piesní, je z nej celkom iný človek. Netrafí sama domov, no presne vie, že „Krásnu vlast' pripravil pre svoj ľud milý nás Spasiteľ na nebi“ a že „tam nad hviezdami v nebi Otca má“. Nepamäta si, kde sa narodil jej manžel, no vie, že „Do sveta hriechu a bezodných bied prišiel Syn Boží, by vykúpil svet“. Už neprozráva zážitky posledných dní a týždňov, no určite vám povie, čo pre ňu vykonal Pán Ježiš: „On vytrhol ma slávne z tmy hriechu, z pekla brán.“ Ako je to možné?

Často sme ako deti prichádzali na prázdniny k starým rodičom. Moja stará mamička, či už prala, žehlila alebo umývala riad, nemlčala. Vždy sme ju počuli spievať duchovné piesne. Mnohé aj dnes spieva naspmäť. Viete, ako oddychovala počas nedelného popoludnia? Sedela na lavici v kuchyni so

spevníkom na kolenách a spievala aj dve – tri hodiny. Ak ráno spopod dverí spálne presvitalo svetlo, určite by ste ju našli kľačať a modliť sa. Jej Biblia s ošúchanými stránkami a obdratým obalom je svedectvom, že Božie slovo bolo naozaj pre jej nohy sivecou a pre chodník života svetlom. Nikdy som svoju starú mamičku nevidela stáť za kazateľňou a vydávať svedectvo, ale jej život bol tou najhodnotnejšou kázňou, ktorú som smela vnímať nielen ako dieťa, ale aj ako dospevajúca a dospelá. Jej dnešný stav? Zarmucuje aj ju aj nás, jej najbližších. Ale je nádherne a potešujúce, že z toho duchovného pokladu, ktorý si ukladala do svojej mysle a srdca v rokoch mladosti a dospelosti, môže čerpať istotu práve v poslednej etape svojho života, až kým nepríde do večného domova, na ktorý sa teší.

Prajem sebe aj vám, aby sme pamätali na svojho Stvoriteľa v dňoch svojej mladosti, aby aj o nás platili slová žalmistu: „**Tí, čo sú zasadení v dome Hosподinovom, prekvitať budú na nádvoriach nášho Boha. Aj v šedinách prinesú plody...**“

(Ž 92, 14 – 15).

Potešenie i napomenutie

Elena Pribulová

Vnašich zboroch je to už tak zaužívané, že pri bohoslužbách, ktoré sa konajú v posledný deň roka, si „faháme“ biblické veršiky. Neviem, čo prežívate a na čo myslíte, keď siahate do košíka po kratučkom Božom slove pre ďalší rok. Ja si ho vyberám vždy s modlitbou, aby Pán Boh ku mne prehovoril. Ale priznám sa, že prežívam pri tom určité napätie a je vo mne aj kúsok zvedavosti, aký odkaz má pre mňa do ďalšieho roka môj nebeský Otec. Ved' ma pozná, vie, aká som, vie, čo prežívam, čo si myslím, ako sa správam a čo ma v budúcich, pre mňa neznámych dňoch čaká.

Vedel, čo sa bude odohrávať v rodine môjho syna v roku 2009, tak mi poslal slovo potešenia a upokojenia – jeden verš z Áronovského požehnania: „**Nech Hosподин obráti svoju tvár k tebe a nech ti udeľí pokoj**“ (4M 6, 26). Áno, potrebovali sme v uplynulom roku pokoj, dôveru v Pánu uzdravujúcu moc a istotu, že Mu nie je ľahostajná rodina so štyrmi deťmi. Neraz vo chvíľach smútku a bolesti som siahla po Biblii a čítala som si znova a znova verše tohto požehnania. Prosila som, aby Boží pokoj vítažil nad mojou malovernosťou, pochybnosťou a obavami. Pán Ježiš vždy znova a znova upokojil moje srdce.

Prešiel celý rok a opäť tu bola chvíľa vybrať si biblický veršík do ďalších 365 neznámych dní roku 2010. Znova modlitba o Božie slovo pre mňa a očakávanie naplnené zvedavostou a napäťom. Aký odkaz má pre mňa Pán? Moje oči spočinuli na slovách: „**Ako vyvolení Boží, svätí a milovaní, vezmite na seba milosrdný súcit, dobrotvosť, pokoru, miernosť, trpežlivosť**“ (Kol 3, 12).

„... vezmite na seba milosrdný súcit, dobrotvosť, pokoru, miernosť, trpežlivosť.“

Nevedela som odtrhnúť zrak od vlastností, ktoré mám na seba vziať, pretože mi zrejme chýbajú. So smútkom v srdci som sa pýtala: „Pane, takú ma vidíš? Zlú, neláskavú, netrpežlivú, nedobrotivú? Odpust', odpust' mi, je mi to veľmi ľúto, že nenesiem v sebe a na sebe ovocie Tvojho Ducha.“

Dni bežali a ja som sa takmer denne vracala k tomuto slovu so smútkom v duši, že mi chýbajú pravé vlastnosti Božieho dieťaťa. Až v jedno ráno, keď som opäť sedela nad Božím slovom a čítala som si tento veršík, moje srdce zajasalo: „Pane, dákujem, že si mi dal práve toto slovo. Je v ňom nádherné uistenie, že som Tvoja. Ved' mi hovoríš: „**Ako vyvolení Boží, svätí a milovaní...**“

Ďakujem, dákujem, že ma neodvrhuješ za moje slabosti, ale práve naopak, pretože ma miluješ, pretože si si ma vysvetlil a chceš ma posväčovať, preto mi pripomínaš, aká by som mala byť. Možno máš pre mňa v novom roku pripravený celý kôš situácií, kde bude potrebný milosrdný súcit, dobrotvosť, pokora, miernosť a trpežlivosť. Vo svojej láske ma na ne pripravuješ a zároveň ma uistuješ, že som Tvoja vyvolená a milovaná.

Prosím, pomôž mi plniť aj všetky tie nádherné vlastnosti Tvojho dieťaťa, aby som mohla rásť k svätosti.“

Prinášame vám prehľad web stránok českých a slovenských baptistických zborov. Chceme zvýšiť váš záujem o život v zboroch na vám bližších i vzdialenejších miestach, ponúknut inšpiráciu k lepšej propagácii vášho zboru či novým službám. V tomto čísle sa spoločne pozrieme na stránku zboru v Pardubiciach a Prahe.

Pardubice

(<http://www.bjbpce.estranky.cz>)

– Stránka pardubických baptistov sa vyznačuje príjemným vzhľadom, stručnosťou a vecnosťou. V úvodnom menu nájdete informácie o zbere, kontakt na kazateľa a odkazy na nedávno pridané príspevky. Horizontálne menu ponúka možnosti informovať sa o čase a mieste bohoslužieb v zbere a jeho misijných staničiach, možnosť zalistovať si v zborovom kalendári, prečítať o

Bohoslužby Sborový kalendár Ze života sboru Kazatel Z historie O baptistech

Fotoalbum

- Ostatné
- Sborové aktivity
- Stromčekáreň

Oblibené odkazy

- Baptismus
- BJB Kraslice
- BJB v ČR
- O verejných náterciach z nás
- Väčšina duchovenstva pôde

Archív

12	Únor	>>				
11	2010	>>				
Po	út	st	čt	pá	so	ne
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

Únor 2010
06.02.2010

[Církev pripísat](#) | [Komentář](#) 0 | [Rubrika: Sborový kalendár](#)

Fotoalbum

- Ostatné
- Sborové aktivity
- Stromčekáreň

Oblibené odkazy

- Baptismus
- BJB Kraslice
- BJB v ČR
- O verejných náterciach z nás
- Väčšina duchovenstva pôde

Dikúvzdná 2009

Stránky našich zborov

Peter Varga

zborovom živote, kazateľovi a história pardubických baptistov. Takisto tu nechýba ani článok „Kdo jsou baptisti?“. Bohatá fotogaléria dokumentuje rôzne zborové udalosti, zhromaždenia a „ostatné“. Oblúbené odkazy vás prepoja na stránky baptizmus, BJB Kraslice alebo BJB v ČR. Tvorivých bratov a sestry iste zaujme odkaz „o vyrábení některých z nás“ a tých, čo sa zaujímajú o službu, odkaz „vězenská a duchovní péče“.

Praha 3 – Vinohrady

(<http://www.baptist.cz/praha3>)

– Stránka víta návštěvníků aktuálnymi informacemi v úvode, ako aj veršom na rok 2010: „Neboť Hospodin, tvůj Bůh, je oheň sžírající, Bůh žárlivě milující“

(Dt 4, 24).

Úvod

Menu

- Úvod
- Kalendář
- Pravidelná setkání
- Program
- Stalo se
- Baptista
- Dorast
- Mikuláš
- Troužník
- Stance
- Hore - Bratřina Fas
- Učebnice dětí
- Stromčekáreň
- Liturgie MEZ
- Fotogalerie
- Cesta k věznictví sálů
- NEVYS
- Kontakty
- Součít

Postední fotogalerie

Oblibené odkazy

- 30 dní modlitby za svět silnou
- za duchovní pracovníky našeho sboru (zejména za moudrost a vedení Duchem Světym při pastoraci)
- za bytavé členy našeho sboru, kteří byly vyspiáni pro neúčast při bohoslužbách nebo kvůli hřečce či vlastní žádostí
- za členy sboru, kteří rázem s hřečkou vznášenou nebo zároveň seřízenou se setkávají
- za zapojení všech členů sboru do práce, aby rácko nebyl stranou
- za bohoslužby členy sboru (výčava před kitem i po něm)
- za moudření ve sboru - jejich dřevor a jednotu
- za moudrost při výchově dětí (ve sboru i v rodinách)
- za silu a moc našeho obecenstva = smysl dle Z 1 a ven dle T 23
- za naši projekty = Rely, Vinohrady (řísky pro minující členové) die Sk 13,2

Sborový verš na rok 2010: Dt 4:24
Neboť Hospodin, tvůj Bůh, je oheň sžírající, Bůh žárlivě milující.
Pokud chcete vidět, co je na našich stránkách nového, podívejte se do [NEVYS](#).

Starověký sborový verše, kterým se v 12. – 14. řádu zpívají na modlitbách a přání hřečky platí (nejen) dle klesání ze 24. řádu.

Narovené modlitebné předměty pro modlitebniště:

- za kazatele, pastýře pro náš sbor
- za duchovní pracovníky našeho sboru (zejména za moudrost a vedení Duchem Světym při pastoraci)
- za bytavé členy našeho sboru, kteří byly vyspiáni pro neúčast při bohoslužbách nebo kvůli hřečce či vlastní žádostí
- za členy sboru, kteří rázem s hřečkou vznášenou nebo zároveň seřízenou se setkávají
- za zapojení všech členů sboru do práce, aby rácko nebyl stranou
- za bohoslužby členy sboru (výčava před kitem i po něm)
- za moudření ve sboru - jejich dřevor a jednotu
- za silu a moc našeho obecenstva = smysl dle Z 1 a ven dle T 23
- za naši projekty = Rely, Vinohrady (řísky pro minující členové) die Sk 13,2

Zároveň společně s hromadkami v pítek 12. 2. v 18:30 na modlitebniště. Range na modlitebniště (v plážových bločkoch) bude již tento týden k dispozícii vždy v čase klesania.

Další počesť je určena dleciach Sborové řady 2. 2. na webovú stránku v e-mailoch na skupinu vsestradkybor.

zvom „stalo se“ a tiež ich nájdete vo fotoalbume. Jednotlivé zborové skupinové stretnutia ako mládež, dorast a krúžky o sebe tiež informujú a poskytujú možnosť pozrieť si ich vlastné internetové odkazy. Zbor tak tiež pre-vádzkuje misijnú stanicu v Bielej pod Bezdžem a misijnú činnosť – projekt pre ženy s neúplným vzdelaním.

Na tejto stránke sa môžete obohatiť vypočutím kázni v mp3, prečítaním spravodaja, histórie baptistov, ale tiež aj podporiť núdznych cez účelové zbierky. Nechýbajú tu ani novinky, kontakty, oblúbené odkazy alebo aj možnosť zapojiť sa do súťaže o „mončičáka“.

Radi by sme opäť povzbudili zodpovedných k dokončeniu slovenských stránok, ktoré sú dlhodobo vo výstavbe, prípadne k vytvoreniu stránky zborov, ktoré sa na internete ešte neprezentujú.

O tom, kedy, kde a čo môžete v tomto zbere zažiť, sa dočítaťe v zložkách kalendár, pravidelná setkávanie a program.

Uplynulé udalosti sú zaznamenané pod ná-

Úvod > Fotoalbum > Stromčekáreň > Dikúvzdání 2009

Dikúvzdání 2009

Úvod

Menu

- Úvod
- Kalendář
- Pravidelná setkání
- Program
- Stalo se
- Baptista
- Dorast
- Mikuláš
- Troužník
- Stance
- Hore - Bratřina Fas
- Učebnice dětí
- Stromčekáreň
- Liturgie MEZ
- Fotogalerie
- Cesta k věznictví sálů
- NEVYS
- Kontakty
- Součít

Postední fotogalerie

Oblibené odkazy

- 30 dní modlitby za svět silnou
- Bratrská jednota baptistů
- Členové klubu z výstavky
- Dikúvzdání 2009
- NEVYS - stránky mzdok
- Oficiální stránky BJE
- Sborový zpravodaj
- Rely BJE
- Stránky o baptistech

Vyhľadávaní

Úvod > Fotoalbum > Stromčekáreň > Dikúvzdání 2009

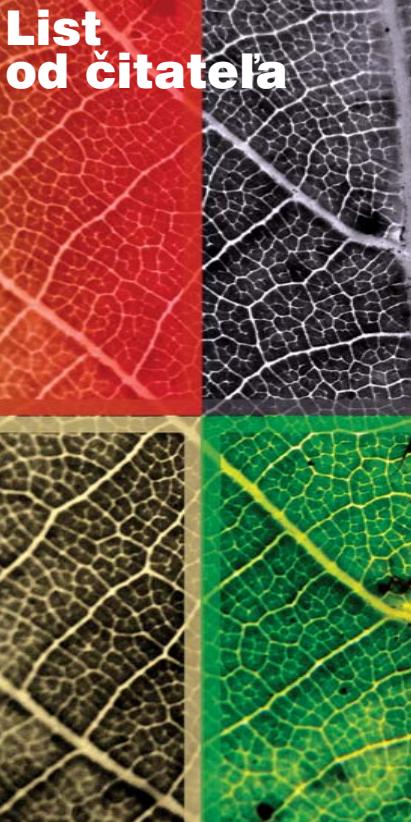
O tom, kedy, kde a čo môžete v tomto zbere zažiť, sa dočítaťe v zložkách kalendár, pravidelná setkávanie a program.

Uplynulé udalosti sú zaznamenané pod ná-

Dakujeme za oslovenie v článku **80 rokov rozsievania**. Rozsievac môže naozaj čeliť lacnému kresťanskému bulváru, keď aj nadálej bude citlivou zaujímať opozičný postoj k nadnesenému subjektivizmu, bude pomáhať tlmit prirodzenú ľudskú túžbu po senzáciechťivosti a v jeho obsahu vytvoriť vždy dosť priestoru pre dôveru a nespochybňovanie zásahov Božej moci do života ľudí. Už tým, že ste menovali jednu z ľahkých úloh, reagovať na reálne prejavy „vnútornnej politiky zborov“, naznačuje, že aj tu je ochota s rešpektom slúžiť zborom, napriek rôznosti pohľadov a názorov. Pestrú a podnetnú rubriku zo života zborov v poslednom čísle zrejme navodí chuť aj u iných, aby ponúkli redakcii svoje pekné duchovné zážitky.

Prajeme redakcii Božie zmocnenie k službe a trpežlivosť, aby ste mohli v múdrosti a s pokorou zdolávať všakovakú neobjektívnu kritiku.

Srdečne zdravím
Julio

List od čitateľa

Využite výročnú zľavu

– Rozsievac vychádza už 80 rokov

Získajte predplatné časopisu **Rozsievac** za polovičnú jubilejnú cenu. Každý, kto si objedná nás časopis do 31. 3. 2010, dostane aj predchádzajúce tohtoročné čísla.

Cena ročného predplatného na jedného predplatiteľa v akcii je na Slovensku:

- jednotlivci 6,75 Eur
- + poštovné 3,5 Eur = 10,25 Eur,

- zbor 6,75 Eur

- + poštovné 0,6 Eur = 7,17 Eur,

V Česku v akcii na jedného predplatiteľa

- jednotlivci 170 Kč

- + poštovné 140 Kč = 210 Kč,

- zbor 170 Kč

- + poštovné 18 Kč = 188 Kč.

Redakcia

Ako prispievať do Rozsievaca?

Vždy znova a znova som zaskočený otázkou typu „Môžem napísat článok alebo úvahu a poslať vám ju?“ A ten, kto sa pyta, je zase zaskočený odpoveďou „Samozrejme! Rozsievac je tu aj na to, aby sme sa navzájom obohacovali.“

Aby ste uľahčili zaradenie vášho príspevku do Rozsievaca, mal by splňať tieto kritériá:

1. Príspevky musia byť neanonymné. Ak autor nechce, aby jeho meno bolo pod príspevkom, môžeme ho uviesť pod ním zvolenou značkou.
2. Typ príspevku môže byť z ľubovoľnej oblasti (úvaha, svedectvo, biblický výklad, reportáž, správa, prípadne iné).
3. Príspevok nesmie byť konfrontačný voči ľuďom, zborom, cirkvám alebo inštitúciám, musí byť objektívny. Veríme, že hovoriť o problémoch sa dá konštruktívne a nezaujato. Chceme byť priestorom pre hľadanie riešení, no nie pre samoučelnú konfrontáciu.
4. Text príspevku by mal byť zaslaný v elektronickej forme v českom alebo slovenskom jazyku na adresu rozsievac@baptist.sk. Veľkosť písma by mala byť 12, typ písma Times New Roman, v riadkovaní 1,5. Na jednu stranu Rozsievaca sa vojde cca 2,5 strany takto formátovaného textu.
5. Nezabudnite priložiť fotografie, ktoré s článkom súvisia.
6. Na požiadanie vám zašleme tématický plán na celý rok.

V redakciu sa každému príspevku potešíme a budeme mu venovať pozornosť. V prípade že sa objaví dôvod, pre ktorý by sme príspevok nemohli uverejniť, oznamíme vám to prostredníctvom e-mailu.

Vyhradzujeme si právo štýlistických úprav z titulu pravopisu.

Pri obsahových výhradách alebo návrhoch vás budeme kontaktovať.

Tešíme sa na spoluprácu s vami!

Zrnko hľadá externých redaktorov

Pre prípravu materiálov našej detskej prílohy Zrnko hľadáme externých prispievateľov hlavne z Českej republiky. Vitaní sú hlavne učitelia z besiedok. Komunikácia cez e-mailovú poštu je podmienkou.

Prihlášky posielajte na:

rozsievac@baptist.sk

Tešíme sa na vás

Redakcia

Život so ziskom

Vutorok 12. 1. 2010 v ranných hodinách Pán povolal do nebeského domova najstaršiu členku nášho zboru, **sestru Zuzanu Dovalovú**, vo veku nedožitých 98 rokov. V piatok 15. 1. 2010 sme sa s ňou rozlúčili v banskobystrickom krematóriu.

Na pohrebnom oznamení bolo uvedené jej vyznanie:

Mne je žiť Kristus a zomrieť zisk
(Fil 1, 21),

a na tento text pri pohrebnom zhromaždení aj kázal brat kazateľ B. Uhrin. Veľmi jasne podčiarkol dôležitosť takéhoto životného postoa človeka, lebo to ukazuje, že jeho priority nespočívajú v materiálnych hodnotách, ale v istote nebeského občianstva, ktoré je rozhodujúce pre večnosť. A to bola skutočnosť, ktorou naša sestra žila viac ako tri štvrtiny storočia, od chvíle, keď svoj život odovzdala Pánu Ježišovi. Skutočnosť, hodná nasledovania.

Sestra **Zuzana Dovalová** sa narodila 18. 8. 1912 v Klenovci.

V Pána Ježiša ako svojho Spasiteľa uverila, keď mala niečo cez dvadsať rokov. Keď sa však rodičom s touto radostnou správou zverila, nenašla porozumenie, ba musela z domu odísť a našla prichýlenie

Peter Synovec st.

u tých, čo jej svedčili o Božej láske a teraz jej ju aj prakticky preukázali.

V roku 1934 sa vydala za kominárskeho majstra Michala Dovalu. Pán Boh toto manželstvo obdaril tromi deťmi. Rodina sa prestahovala najskôr do Rimavskej Soboty a po niekoľkých rokoch do Banskej Bystrice, kde jej manžel v roku 1969 zomrel.

Sestra Dovalová prežila väčšiu časť svojho života pri výchove a starostlivosti o svoje deti a neskôr aj vnúčatá. Telesne bola veľmi vitálna až do vysokého veku, no v posledných rokoch sa jej veľmi zhoršil zrak, takže ostala takmer nevidiacia. A keď sa k tomu pridružila aj fyzická slabosť a nemohla už navštěvovať spoločné zhromaždenia, starali sme sa o jej živé spojenie so zborom okrem priležitostných návštev pravidelným prísunom magnetofónových nahrávok nedelňích zhromaždení. Bola

vernou modlitebničkou. Pán i pre ňu pripravil krásnu vlast, do ktorej odišla v tichosti tak, ako prekonávala všetky životné skúsky, v ktorých prežila 97 rokov, 4 mesiace a 25 dní.

Aj keď je lúčenie vždy bolestné, nepláčeme. Vieme, že naša sestra je už v náručí svojho Spasiteľa, tam, kde už nieslo síz ani bolesti. Je to miesto, kde už spočíva večná radosť na hlavách vykúpených, tých, ktorí oprali svoje rúcha v krvi Baráňkovej.

Nech je pamiatka našej milej sestry požehnaná medzi nami!

Vzpomínejte na vúdce své

Dne 23. ledna 2010 uplynulo deset let od chvíle, kdy do nebeského domova odešiel brat **ThDr. Pavel Titěra**.

Patrí k tém, kteří natrvalo zůstávají v našich vděčných vzpomínkách. Po celou dobu čtyřicet pět let, od roku 1955 až do roku 2000 věrně sloužil v Bratrské jednotě baptistů. Nejdříve jako kazatel sboru BJB v Brně, od roku 1969 jako předseda české části BJB, od roku 1981 jako předseda Ústřední rady starších BJB v Československu. Spolu s manželkou, sestrou Evou Titěrovou, se v roce 1991 stal zakladatelem a prvním ředitelem Vyšší odborné školy sociální a teologické v Olomouci. V roce 1995 stál u vzniku samostatného sboru BJB v Olomouci, který do té doby byl jen kazatelskou stanicí sboru BJB v Šumperku.

telem a prvním ředitelem Vyšší odborné školy sociální a teologické v Olomouci. V roce 1995 stál u vzniku samostatného sboru BJB v Olomouci, který do té doby byl jen kazatelskou stanicí sboru BJB v Šumperku.

Nelze ani přehlédnout to, že byl od roku 1969 deset let šéfredaktorem obnoveného časopisu Rozsiveč, také iniciátorem vzniku Dálkového teologického semináře, ve kterém sám vyučoval. Současně byl dvanáct let předsedou studijní komise.

Bratři a sestry v Bratrské jednotě baptistů v Čechách i na Slovensku na něj vzpomínají především jako na kazatele s výrazným obdarováním pro evangelizaci. Na mnoha místech je možné setkat se s těmi, kteří přijali Ježiše Krista jako osobního Spasitele právě na základě jeho služby slovem evangelia. Vděčně na něho vzpomínají. Jiným pak neunikla jeho pohotovost ke službě evangeliem v nejrůznějších situacích a chvílích, kdy byl schopen již během několika mála vět stočit rozhovor k tomu

nejdůležitějšímu – živé víře v Ježiše Krista. Svého Pána tak miloval, že i v těch posledních slovech, se kterými k němu odcházel na věčnost, vyvýšoval jeho drahé jméno. Proto i my dnes vděčně vzpomínáme na to, jak dovršil svůj život. **Chceme jej následovat ve víře. Ježiš Kristus je tentýž včera i dnes i na věky.**

Impulzy pre spoluprácu

Stano Král'

Už sa stalo dobrým zvykom, že predsedu našej Rady BJB kaz. Tomáš Kriška zvoláva na začiatku roka vedúcich jednotlivých zložiek a členov Rady BJB ku konzultačno-duchovnému stretnutiu. Tento rok sa uskutočnilo 6. 2. 2010 v priestoroch zboru Bratislava – Podunajské Biskupice. Je to každoročne ojedinelá príležitosť, kedy sa môžu stretnúť tí, čo vedú prácu a službu v rámci BJB na Slovensku.

Rozmer stretnutie je na jednej strane osobný, je tu možnosť sa modlit za osobné problémy, prípadne prekážky v službe, na druhej strane výmeny praktických informácií a prezentácia cieľov jednotlivých služieb medzi zložkami a odbormi je veľmi užitočná a určite by si zaslúžila väčšiu publicitu.

Impulzy ktoré na stretnutí odzneli

- **Je potrebná reorganizácia práce ústredia našej jednoty?** (predseda T. Kriška) Toto je téma, ktorá odráža návrhy a podnety k fungovaniu našej jednoty ako celku, ale zvlášť nášho ústredie, ktoré zazneli opakovane na stretnutiach našich delegátov zborov. Na jednej strane sú to finančné tlaky, ktoré by mali smerovať k šetreniu, na strane druhej je to potreba sebareflexie, či spôsob, akým pracujeme, zodpovedá požiadavkám dnešnej doby. Zložky a odbory sa budú musieť zamyslieť nad tým, či ich práca prináša zodpovedajúce ovocie, a budú sa musieť pripraviť na prezentáciu svojej služby. Diskusie na túto tému budú príbudať s termínom blížiacej sa diskusnej konferencie delegátov zborov.

- **Pastorálne poradenstvo** (kaz. D. Uhrín) – Je to projekt, ktorý buduje základňu pre pastorálne poradenstvo (poradenstvo pre ľudí zo zborového, ale aj mimozborového prostredia, nachádzajúcich sa v rôznych životných situáciách). Projekt považuje za mimoriadne dôležité viest a vyučovať ľudí v tejto oblasti a aj v rámci svojich možností poradenstvo vykonávať. Zbory zatiaľ nedoceňujú potrebu tejto práce. Hľadajú sa preto nové spôsoby práce.

- **Poradenstvo pre manželské páry** (br. I. Staroň) – Konferencie pre manželské poradenstvo konajú veľký diel práce a pomáhajú manželským párom odstraňovať zo svojich vzťahov nebezpečné tendencie a postoje, ktoré ich v dnešnej dobe ohrozujú. Napriek tomu, že počet rozvodov a manželských problémov v našich zboroch rastie, len veľmi malá časť z nich toto poradenstvo vyhľadáva. Takisto z tých, ktorí sa konferencií zúčastňujú, sa nedarí budovať poraden-ské tímy pre miestne zby.

- **Nová ústava** (kaz. J. Szollós) – S uspokojením sme zhodnotili proces pri-

jímania novej ústavy BJB na Slovensku, ktorý bol v prevažnej miere konštruk-tívny a učili sme sa počas neho skvítiť duchovné dôrazy i racionálne potreby dnešného života zborov

- **Historická komisia** patrí k tým odbo-rom, ktoré je málo vidieť i málo „počuť“. V nasledujúcom období sa chce venovať viacerým výročiam v tomto roku a pracuje na aktívnejšom stretávaní sa. Výrazným spôsobom sa zúčastnila na historických prácach pri príležitosti 400. výročia vzniku baptizmu.

- **Nový spevník** (br. S. Král) Znovu pokročil. Spevníková komisia ukončila etapu spracovania piesní prevzatých z doterajšieho spevníka a finalizuje pies-ne, ktoré budú v pripravovanom spev-níku nové. Pre povzbudenie sme si zaspievali dve upravené piesne. Práce pokračujú a k termínu vydania nového spevníka sme stále bližšie.

- **Misia v dnešnej dobe** zamestnáva misijný odbor (br. T. Valchář), ktorý hľa-dá spôsoby, ako osloviť ľudí dnešnej postmodernej doby.

Problémom v našich zboroch je ato-mizácia cieľov a zdrojov ktoré máme namiesto spájania našich síl. Pri zvesto-vaní evanjelia sa musíme učiť vyjadrovať novým spôsobom. Väčšina našich zbo-rov nerozumie skutočným potrebám ľudí, ktorých chceme osloviť evanjeliom. Potrebujeme hľadať nové spôsoby, ako sa dostať k ľuďom. Pripomenu súčasné možnosti, ktoré sú ponúkané zborom (misijný autobus, misijný mikrobus, misijné výjazdy). Sú žiaľ málo využívané.

- **Premeňte sa obnovením myse** je názov nového zborníka, ktorý pripravuje teologická komisia (kaz. D. Králik). Zároveň sa hľadá vhodný náhradník za tých členov komisie, ktorí ju museli opustiť kvôli profesijnej zaneprázdneno-sti.

- **Regionálne konferencie pre pra-covníkov s deťmi** sú jedným z násro-jov, ktorími výchovný odbor (zast. s. E. Hanušová) sa snaží pomáhať pracovníkom v besiedkach a ďalších aktivítach zameraných na evanjelizáciu detí. Služba odboru je celkovo bez problémov

- **Potrebjeme informácie** - Bola hlavná výzva za Rozsievac. Dlhodobo musíme informácie o činnosti odborov pracne získať. Napriek tomu, že už 20 rokov žijeme v slobodnej spoločnosti, nenaučili sme sa prezentovať svoju prácu a službu. Niekedy to vyzerá, ako keby sme ani nechceli. Rozsievac, žiaľ, ani v súčasnej dobe nie je využívaný na intenzívnu prezentáciu služieb, problémov a riešení. Tešíme sa iba z pár svet-lých výnimiek.

Z Haiti

Situácia na Haiti zostáva zúfa-lá. To je hodnotenie BWAid Rescue 24team, ktorý bol v krajine od 15. januára 2010, tri dni po masívnom zemetrasení, ktoré spustošilo veľkú časť ostrovného národa.

Posledný odhad hovorí o 200 000 mŕtvych. Približne 70 000 ľudí bolo pochovaných v hromadných hroboch. Viac ako milión Haitianov sa stalo bezdomovcami. 60 – 80% budov v hlavnom meste Haiti, Port-au-Prince, pod hlavným náporom zemetrasenia spadlo alebo sa stali úplne nepoužiteľné.

Tisíce obyvateľov hlavného mesta utekajú na vidieku, niektorí k príbuz-ným. Mnohí sa snažia opustiť Haiti a utekajú do Dominikánskej republiky, ktorá tvorí druhú časť ostrova Hispaniola. Port-au-Prince trpí nedostat-kom jedla a vody. Nedostatok pali-va spôsobil štvornásobné vzýšenie jeho ceny. Otvorených je iba niekoľ-ko čerpacích staníc, na ktorých ča-kajú dlhé rady vozidiel. BWAid team poskytol lekárske ošetroenie niekolko sto osobám na klinike v Pétionville a v Port-au-Prince.

Stovky ľudí museli čakať na ošet-renie v hale alebo na parkoviskách. Mnohí mali polámané končatiny a panvy, fraktúry lebky a ľahko po-ranené členky a chodidlá. Väčšina zranení bola infikovaná kvôli dlhému čakaniu na ošetroenie.

Svetová aliancia baptistov naďalej apeluje na baptistov po celom sve-te, aby zbierali finančie pre pomoc Haiti. Zatiaľ sa vyzbieralo viac ako 150 000 USD z jedenástich baptis-tických jednôt.

Baptisti na Slovensku vyzbiera-li na pomoc Haiti sumu približne 9 000 Eur.

www.baptist.sk

Informace z jednání zástupců VV BJB v ČR a Rady BJB v SR

Setkání se zúčastnili za VV BJB:

- předseda br. Kern,
- tajemník br. Šíp.

Za Radu BJB to byli:

- předseda br. Kriška,
- tajemník br. Valchář,
- místopředseda br. Kraljik.

Záměrem setkání bylo vzájemné seznámení se a společný rozhovor o spolupráci baptických Jednot v ČR a na Slovensku. První část setkání byla věnována sdílení aktuálních informací ze života našich Jednot a také jistá reflexe uplynulého vývoje. Pak byly

Propuštění američtí misionáři už odletěli z Haiti do USA

Osm amerických misionářů, kteří byli přes původní podezření z únosu dětí ve středu propuštěni z haitského vězení, už odletělo do Spojených států. Informovaly o tom dnes agentury s odkazem na očité svědky. Podle agentury AP misionáři odletěli ve středu v noci z haitské metropole Port-au-Prince americkým armádním nákladním letounem do Miami na Floridě.

Převážně příslušníci baptické církve, kteří působili v zemi zdevastované zemětřesením z 12. ledna, byli obviněni z únosu 33 dětí. Desetičlenná skupina se je prý bez příslušných dokumentů snažila dostat z Haiti do sousední Dominikánské republiky. Dvě Američanky haitské úřady stále vyšetřují. Baptisté chtěli vyvézt děti ze země kvůli zemětřesení, které si vyžádalo až 200.000 mrtvých. Byli zadrženi na hraničích s Dominikánskou republikou, podle soudu však s dětmi neměli „kriminální úmysly“.

Později se přitom ukázalo, že většina dětí ani nebyla sirotky. Američané se hájili s tím, že měli s dětmi dobré úmysly a že je pouze chtěli převézt do útulku v zahraničí.

(ČTK, Křesťan dnes)

Národní týden manželství byl v Česku zahájen v Senátu tiskovou konferencí

Zástupci politiků, měst, médií i vědecké komunity vyjádřili v Senátu svými postoji i příběhy podporu manželství. Iniciativa Národní týden manželství byla zahájena 8. února 2010 v Senátu PČR tiskovou konferencí pod záštitou místopředsedy Senátu Doc. JUDr. Petru Pitharta.

MUDr. Marián Hošek, náměstek ministra práce a sociálních věcí, otevřel tiskovou konferenci poukazem na stále rostoucí počet neúplných rodin, jejichž počet ve srovnání se šedesátními lety minulého století vzrostl z 250 tisíc na dneš-

projednány společné plánované akce, tedy kurz kazatelů a konference sborů.

Vzhledem k tomu, že dosud se jednalo jen o plány bez konkrétních příprav, bylo dohodnuto, že v roce 2010 uspořádáme společný kurz kazatelů, který se bude konat 18 - 21. 5. 2010 v Račkově dolině na Slovensku. Společnou česko-slovenskou konferenci pak plánujeme na rok 2011. O podrobnostech připravovaného kurzu kazatelů budeme kazatele a sbory postupně informovat během roku.

Nakonec bylo dohodnuto, že se výkonný výbor a rada budou pravidelně setkávat jedenkrát ročně a budeme společně hledat možnosti spolupráce a prohloubení vztahů našich Jednot.

Luděk Šíp
tajemník VV BJB

ních 580 tisíc. Spolu s fenoménem rostoucího počtu lidí, kteří se rozhodují žít tzv. single, hrozí podle náměstka Hoška, že stále větší počet lidí bude nakonec žít v osamění, což má na psychiku i zdraví mnoha lidí devastující vliv. Hošek zároveň vytkl médiím, že manželství a jeho význam redukují na svatební obřady celebrit, skandály a manželství v krizi.

Tiskovou konferenci uzavřel RNDr. Jan Frolík, tiskový mluvčí NTM. „Je radostné, že každým rokem přibývá akcí, které netrvají jenom den nebo týden, ale mají dlouhodobý účinek a vedou páry k tomu, aby na svém manželství pracovaly. Jsou to různé publikace, přednášky, semináře a kurzy jak pro ty, kteří se do manželství chystají, tak pro ty, kteří už do manželství vstoupili. Jako křesťan se raduji z toho, že nemalý podíl na těchto náročných akcích mají církve a na církve navazující instituce. Stovky manželských párů potvrzují, že ohrožené manželství se dá zachránit a že se dobré manželství dá ještě zlepšit, bez ohledu na věk. Se ženou jsme od roku 2004 vedli už jedenáctkrát kurz Manželské večery, a přestože v příštím roce oslavíme zlatou svatbu a své manželství považujeme za krásné, pokaždé v kurzu najdeme ještě něco nového, co můžeme zlepšit“ uvedl Frolík.

(Křesťan dnes, kráčeno)

Loni se v Česku prodalo 110-tisíc výtisků Bible

Loni se v České republice prodalo podle předběžných odhadů přes 110 000 výtisků Bible v různých českých překladech, to je asi čtyřikrát více než v minulých letech. ČTK to řekl zástupce sdružení Biblion Jan Škraňka. Na zvýšení prodeje se podepsalo vydání tří nových překladů - Bible 21, Jeruzálemské bible a Českého studijního překladu Bible. Prodával se ale také starší ekumenický překlad i původní Kralická Bible.

Bible 21 si klade za cíl představit knihu knih i lidem, kteří by k ní za jiných okolností nesáhli. Překlad by měl být přístupnější modernímu jazyku. Bible 21

vyšla Ioni o Velikonocích, do konce roku se jí prodalo podle Škraňky přes 73 700 výtisků. Z toho 33 774 kusů se prodalo v knihkupecké síti, dalších téměř 40.000 v přímém prodeji, především přes internetové stránky www.bible21.cz.

V listopadu vyšel také překlad takzvané Jeruzálemské Bible. Odborníci ji považují za špičkové dílo katolické biblistiky druhé poloviny 20. století. Přenosný je mimo jiné rozsáhlým poznámkovým aparátem, který pomůže hlubšímu pochopení knihy a napoví i méně znalým, jak se zorientovat v textu.

Jeruzálemské Bible se od listopadu do konce roku prodalo zhruba 10 000 výtisků, v současné době se pracuje na dotisku v nákladu dalších 10 000 kusů, řekl ČTK Pavel Lukeš z Karmelitánského nakladatelství.

Podle ředitele České biblické společnosti Pavla Nováka se Ioni prodalo také asi 30 000 výtisků studijního překladu Bible, ekumenického překladu ze 70. let i Bible Kralické podle překladu ze 17. století.

Komerčně nejúspěšnější byla Bible 21. Se svými více jak 73 700 prodanými výtiskami patří mezi rekordmany českého knižního trhu. Podle Škraňky jde dokonce o nejprodávanější knihu roku, což se ale těžko ověřuje. Například Svatý český knihkupců a nakladatelů (SČKN) sestavuje pravidelný žebříček prodejnosti knih v ČR, jeho výsledek ale závisí na tom, kolik knihkupců a nakladatelů dodá čísla. V loňském žebříčku SČKN tak zvítězila kniha Tomáše Sedláčka Ekonomie dobra a zla, které se prodalo 33 000 výtisků (u nahlášených knihkupců).

Pro srovnání třeba Křižní klub Ioni slavil úspěchy s knihou Marie Poledňákové Líbáš jako Bůh, lidé si koupili 40 000 výtisků, řekla ČTK Denisa Novotná ze zastřešujícího nakladatelství Euromedia. Podle deníku Právo se jednou z nejprodávanějších knih loňského roku stala kuchařka z nakladatelství Eminent, kterou napsal televizní kuchař Jiří Babica. Prodalo se jí 65.050 kusů.

(ČTK, Křesťan dnes)

**Pracovnice British Airways
prohrála stížnost proti zákazu
zničit křížek**

Zaměstnankyně odbavovací přepážky British Airways, Nadia Eweida, prohrála v odvolacím řízení ohledně předchozího rozhodnutí, které se týkalo zákazu, kterým jí znemožnily aerolinky, aby nosila s uniformou také křížek na krku. Soudce Sedley pozastavil podání k zaměstnanecnému soudu z listopadu 2008, který měl rozhodnout, zda zákaz vydaný aerolinkami není náboženskou diskriminací.

Řekl: „Tento případ patrně ilustruje některé problémy, které mohou vzniknout, když jedinec tvrdí, že opatření, kritéria nebo praktiky přijaté zaměstnavatelem, jsou v rozporu s jeho vyznáním, které nejen že nesmí sdílet, ale může i působit potíže na pracovišti. Není nemyslitelné, že by se zákaz šátků na hlavě mohl stát jediným féravým řešením.“ Nadia Eweida byla propuštěna bez náhrady mzdy v roce 2006 poté, co si odmítla zakrýt svůj křížek šálou na krku.

Před zaměstnanecním soudem argumentovala v roce 2008, že by jí mělo být dovoleno nosit křížek, protože muslimským a hinduistickým zaměstnancům je dovoleno nosit na hlavách šátky a turbany, soud však rozhodl ve prospěch aerolini. Bývalý arcibiskup z Canterbury, Carey Clinton, řekl, že jednání odvolacího soudu bylo „smutným úderem“ náboženským svobodám.

„Její odvaha a výtrvalost od roku 2006, kdy byla poslána z práce domů za to, že měla na krku přívěsek kříže, je inspirací pro mnoho z nás,“ řekl.

„Bohužel selhání tohoto odvolání spíše povede k dalším případům náboženské diskriminace. Věřím, že to není přehánění, když řeknu, že věřící lidé čelí určitým těžkostem v době, kdy se střetávají různé svobody a různá náboženství.“

Nadia Eweida svůj případ nyní požene k Nejvyššímu soudu. V jejím podání ji podporuje liberální demokrat a stínový kancléř Dr. Vincent Cable, který řekl, že „budou bojovat v tomto důležitém případu o principy a svobodu vyjadřování“.

Právní zástupkyně paní Eweidy, Corinna Ferguson, právnička ze skupiny Liberty, specializovaná na občanské právo, prohlásila, že jednání odvolacího soudu „by mohlo udělat aspoň málo k vytvoření všeobecné důvěry, že zákony o rovnosti chrání všechny“.

„Máme naději, že Nejvyšší soud v zemi vloží dlouhou britskou tradici náboženské tolerance do moderní právní praxe,“ dodala.

(K.M., Křeštan dnes)

KROKY K MANŽEĽSKEJ INTIMITE

...AKO SI BYŤ BLIŽŠIE

CHATA RAČKOVÁ

Račkova dolina

18.-21. marec 2010

(štvrtek 18.00 hod. – nedele 13.00 hod.)

1. téma: INTIMITA V MANŽELSTVE
2. téma: 10 TOP POTRIEB
3. téma: EMOCIONÁLNY POHÁR
4. téma: UZDRAVENIE BOLESTÍ
cez upokojenie, vyznávanie a odpustenie

Viac informácií: tel. 0905 622 900
e-mail: nasemanzelstvo@nasemanzelstvo.sk, ivan@sina.sk

INTIMITA - JEDINEČNÁ BLÍZKOST

Pripravili sme pre vás opakovanie manželského kurzu INTIMITA V MANŽELSTVE ... ako si byť bližšie – 1. časť.

Tento kurz je otvorený pre všetkých, ktorí chcú posilniť svoj vzťah. Naším prianím je, aby naše manželstvá boli pevné, prinášali požehnanie ľuďom okolo nás a slávu Bohu. Reakcie účastníkov z novembra 2009:

Vyučovanie

- Veľmi výstižné, priamo riešiace (dotýkajúce sa) živé problémy.
- Povzbudenie, uistenie, nové podnete vo veľmi dobrej a účinnej dušovnej atmosfére – vdaka.
- Všetko k téme a problémom súčasného života manželstva.

Vzájomné spoločenstvo partnerov

- Zaznamenávam rekord – rozhovor a riešenie bez hádky a nepochopenia.
- Bolo to super, asi sme sa ešte tak intenzívne a často našim vzťahom nezaoberali.
- Počiatočný strach neboli naplnený, neprišlo k možným zraneniam.

Vystrojenie pre službu

- Verím, že sa môžeme už teraz zdieľať s tým, čo sme prijali od Boha.
- Neoceniteľná príprava.
- Myslím, že je to veľmi dobrý začiatok pre službu.

Odpočinok

- Predĺžený víkend bez detí – to samé hovorí o odpočinku.
- Dostatočný (nie na štvorku!).
- 5% – málo, lebo sme veľa rozprávali, ale to je v poriadku.
- Humor: 100%.

Čo bolo najužitočnejšie

- To, že sme komunikovali, že bol partner otvorený, a mohli sme si odpustiť a zažiť naozaj neočakávané chvíle.
- Uvedomenie si, že nie sme sami, kto prechádza cez ľažké obdobia, svedectvá.

- Pochopil som niektoré potreby môjho partnera, ako aj to, ako chce Boh, aby som ju miloval, teraz už „len tak robiť“...

... k tomu asi niet čo dodat.

Za Tím pre službu manželským párom BJB Ivan Staroň

Literatúra z Detskej misie

Ponukame vám materiály pre pracovníkov s deťmi a dorastom, ktoré vydáva Detská misia na Slovensku. Prvý záujemca, ktorý si objedná ponúkaný titul cez Rozsievač, dostane publikáciu zdarma.

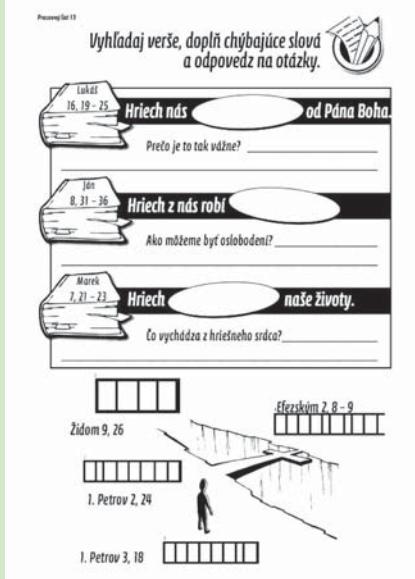
Boh hovorí

Materiál je súčasťou 5-ročného cyklu, ideálny na vyučovanie 11 – 15 ročných, s možnosťou prispôsobiť ho aj pre starších dorastencov.

Obsahuje študijný materiál na 12 lekcí, s variabilitou rozdelenia každej lekcie na dve časti. To znamená spolu 24 stretnutí, čo je dostatok na celý rok! Obsahom jasné dogmatické vyučovanie o Biblia, Desiatich Božích prikázaniach a osobe a diele Ježiša Krista dajú vašim dorastencom pevné biblické základy.

Obohatením každej lekcie sú rôzne aktivity, množstvo pútavých názorných pomôcok, pracovné listy na zopakovanie lekcií. Materiál „Boh hovorí“ je dodávaný s CD, ktoré obsahuje názorné pomôcky, pracovné listy a prezentácie v čierno-bielom a plnofarebnom prevedení.

Cena materiálu „Boh hovorí“ spolu s CD je 8 Eur.

STOJÍME PŘI SOBĚ

Před několika měsíci se moje manželka Joni silně nachlala. Vzdor inhalacím, zvýšenému příjmu tekutin, odpočinku a vitamínu C byly zasaženy průdušky. Poté, co dvě noci nepřetržitě kašlala a dýchání bylo stále obtížnější, už jsme déle nečekali. Co nejrychleji jsem ji dopravil do nemocnice – právě včas! Rentgenové snímky na urgentním příjmu ukazovaly, že plíce Joni byly ošklivě ucpány.

Při vyšetřování dalšího dne se ukázalo, že obě plíce se stále víc plní tekutinou. Lékařka diagnostikovala oboustranný zápal plic a nařídila doplňující ošetření kyslíkem.

Chtěl jsem být s ní...

Její diagnóza nás zneklidnila. Lidé s příčním ochrnutím jako moje žena nemají funkční prsní svaly a kapacita jejich plic je omezená. Dokonce i normální dýchání je pro ni výkon. Mnozí nepřejí zápal plic, natož oboustranný zápal plic. Skutečnost, že Joni již třicet osm roků trpěla příčním ochrnutím a tím překročila délku života vykazovanou statisticky při tomto onemocnění, nás ještě více znepokojovala. Věděli jsme, že její život visí na vlásku.

Ale Joni má bojovnou povahu. Naprostě přesně se řídila lékařskými pokyny, léky brala dle příkazu a statečně kašlala dál, i když už byla tak vyčerpaná. Devět dní v nemocnici byly pro mou ženu nesmírně těžkými. A musím podotknout, že pro mne také. Připadal jsem si značně bezmocným, protože jsem nemohl dělat nic jiného než poklepávat na záda, abych ji zbavil hněvu nebo ji silně tlačit na hrud', aby mohla lépe odkašlávat. V noci jsem zůstával s ní v nemocnici. Spal jsem – dáli se to vůbec spaním nazvat v židle vedle nemocniční postele Joni. Jednoduše jsem tam musel být, nebo výstižněji řečeno: chtěl jsem tam být. Ne, že bych neměl důvěru k ošetřujícímu personálu, ale Joni nemohla stisknout zvonek a už vůbec nedokázala hlasitě zavolat. Chtěl jsem být s ní, aby měla někoho, kdo by fungoval jako její „svaly“, když si potřebovala odkašlat – což bylo každých patnáct minut. Tato procedura – rychle vstát a posadit ji – se opakovala až pětadvacetkrát za noc. Nebylo to jednoduché ani pro Joni ani pro mě.

„Je tohle sdílení se v radosti a trápení?“

Jedné noci ke čtvrté hodině jsem byl tak vyčerpán, že jsem nemohl

dál. Položil jsem svou hlavu na rámě Joni, když právě trochu odpočívala mezi dvěma záchvaty kaše. Oba jsme byli totálně vyčerpaní. Všude bylo temno a ticho, přerušované jen hlubokým chrčením v prsou Joni. Po delší pauze zašeptala „Je tohle sdílení se v radosti a trápení?“ Po krátkém přemýšlení jsem zašeptal: „Ne, myslím, že je to spíše sdílení v dobrých i zlých dnech“. Tiše jsme se zasmáli.

Prosili jsme mnohokrát Boha o radostného ducha.

Byl to dobrý pocit, konečně se zasmát. Nescíslněkrát jsme u nemocničního lůžka Joni prosili Boha o radostného ducha, ale z nějakého důvodu použil právě tento okamžik, aby rozlil svou milost na nás oba. A v tomto okamžiku jsme věděli, že to zvládneme, věděli jsme, že to ona zvládne. A věděli jsme, že naše manželství vyjde z toho všeho posíleno.

Povinnost stát při ní jako manžel se proměnila v radost.

Konečně byla Joni propuštěná z nemocnice. Cítili jsme úlevu, že můžeme být zase v našem domě. Ačkoli Joni nemohla další dva týdny jít do práce, nic si z toho nedělala. Vždyť už velmi brzy bude moci zase být na svém pracovišti, v kanceláři „Joni a přátelé“. Zatímco se doma zotavovala, zjistil jsem, že se mnohem častěji, než obvykle po ní ohlížím, ne proto, že bych musel, ale protože jsem chtěl. Povinnost stát při ní jako manžel se proměnila v radost nést s ní břemeno - trpět s ní. Bůh daroval nový rozměr soucitu do mého srdce a chtěl jsem být v blízkosti Joni, když trpěla.

Soucítění umožňuje růst v trpělivosti

Joni se daří opět lépe. Nedávno jsme oslavili 23. výročí svatby. Během těchto let jsme mohli konat výbornou práci – uspořádat pobyt pro rodiny, které jsou postiženy nějakým handicapem, právě tak, jako předat pojízdné vozíky a Bible postiženým lidem v celém světě. Společně jsme směli konat jedinečnou službu. Avšak pro mě slůvko „společně“ dostalo nový obsah. Joni a já jsme nikdy nebyli jako manželský pár úžejí spolu jako právě v době, kdy jsme bojovali proti zápalu plic u Joni. Nikdy jsem nepocítil větší blízkost ke své ženě jako v okamžicích, kdy jsem jí čistil nos, nebo nasazoval po xté kyslíkovou masku. Možná, že si někdo myslí, že takový pocit sounáležitosti se dostaví u jíd-

la při světle svíček nebo při romantické dovolené. Ale Božím záměrem bylo posílit naše spolužití, prohloubit naši vzájemnou oddanost tím, že budeme **s p o l e č n ě** bojovat v nemocniční proti zápalu plic.

Když muž sdílí břemeno své ženy a obráceně.

Svěží nová romantika nespočívá v tom, že se budeme pokoušet o něco jiného v sexuální oblasti, ale spočívá v tom, co se děje, když muž sdílí břemeno své ženy a obráceně. S tím nemůže konkurovat žádná slavnostní večeře v záři svíček.

Oslava narozenin Joni byla přede dveřmi. Znamenalo to, že překročila statistiku délky života lidí s příčným ochrnutím o jeden rok.

Narozeniny byly pro nás podnětem hovořit o „spolu-náležitosti“. Jsem silnější, když pomáhám své ženě, stojím po jejím boku, a ona je silnější, když je těsně vedle mě – i v pojízdném vozíku – kdy mne povzbuzuje, za mě se modlí a chválí mě za mé úsilí. Jde o dokonalé zpodobnění toho, co je zapsáno v Ef. 2, 22: „**V něm jste i vy spo-lečně budováni v duchovní příbytek Boží.**“

Bůh se nám zjevuje, když ve své velké bolesti přicházíme k němu **s p o l e č n ě.**

Joni a já nejsme žádnými experty na manželství. Ani nejsme experty v oblasti práce s postiženými. Jedno však víme zcela určitě: Utrpení může manžele bud' rozdělit nebo je stmelit. A tak jako Bůh nám sděluje láskyplné důvěrné věci, když se ho ve svém osobním utrpení pevně držíme, stane se také manželství láskyplnějším, když se manželé ve svém trápení pevně drží Boha i sebe navzájem.

Každému manželovi a každé manželce, kteří procházejí těžkou dobou, říkám: „Bůh se nám zjevuje vždy, když ve své velké bolesti přicházíme k němu **s p o l e č n ě.**

A když se na něj zavěsíme, nemůže se velmi vzácné ovoce Ducha svatého – **t r p ē l i v o s t** – projevit jinak, než že v manželství zapustí své kořeny. Mladým páru, kdy jeden z partnerů trpí příčným ochrnutím, neradíme automaticky ke svatbě. Je to nesnadné. Vyžaduje to velmi mnoho od obou. Avšak pro ty, kteří se vědomě pro takové manželství

rozhodnou, nebo pro ty, kteří se nemocí nebo úrazem dostanou do těžké situace potom, co složili své manželské sliby, platí: Boží milost opravdu stačí. Už proto, že Pán je s nimi společně ve člunu.

V e l e b t e H o s p o d i n a se mnou, vyvyšujeme spolu jeho jméno.

Ano. Joni a já máme zvládnout ještě mnohé nové úkoly a podniknout mnoho cest. Tvoříme tým tak dlouho, pokud jeden z nás dvou nezemře.

K tomu nás přetvořila trpělivost a utrpení. Pisatel žalmů David nás předešel dobrým příkladem, když řekl: „Velebte Hospodina se mnou, vyvyšujeme spolu jeho jméno“ (Žalm 34, 4). Je podivuhodné, že vždy, když jsme zcela na dně a máme pocit, že nemůžeme dál, právě tehdy se nás Pán vynoří.

Ježíš Kristus, který je sám životem, zjevoval se opravdu každý den a každou noc při nemocničním lůžku

Joni. A my oba jsme čerpali – spo-lečně – novou sílu z jeho milosti. Naše manželství se tak stávalo kválitnějším a bohatším.

Těším se na to, že prožiji ještě mnoho dní, měsíců a roků se svou manželkou. Je pokladem. A sotva se mohu dočkat toho, až jednou v nebi uvidíme věčné výsledky své práce, protože jsme společně vyvýšili jeho jméno!

Autorem článku je Ken Tada, manžel Joni Eareckson Tada, která si po skoku do vody zlomila páteř. Ochrnula a je odkázaná na invalidní vozík. Její svědec jsme mohli číst v prosincovém čísle 2009.

Ken Tada
Př. E. Titěrová

V zimě

*Zase přijdu a poberu vás k sobě.
(Jan 14,3)*

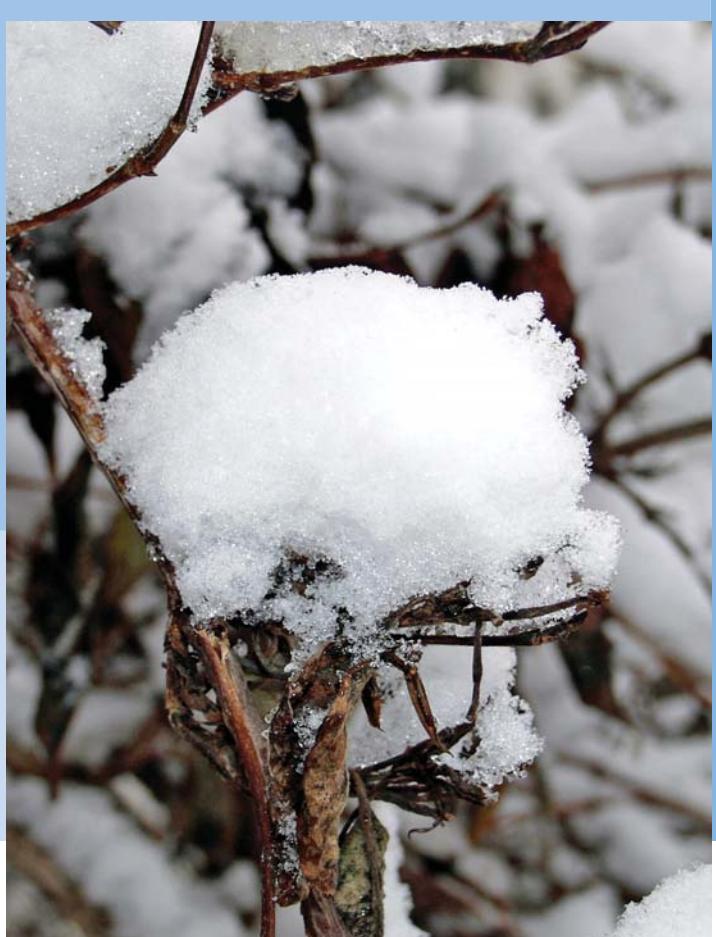
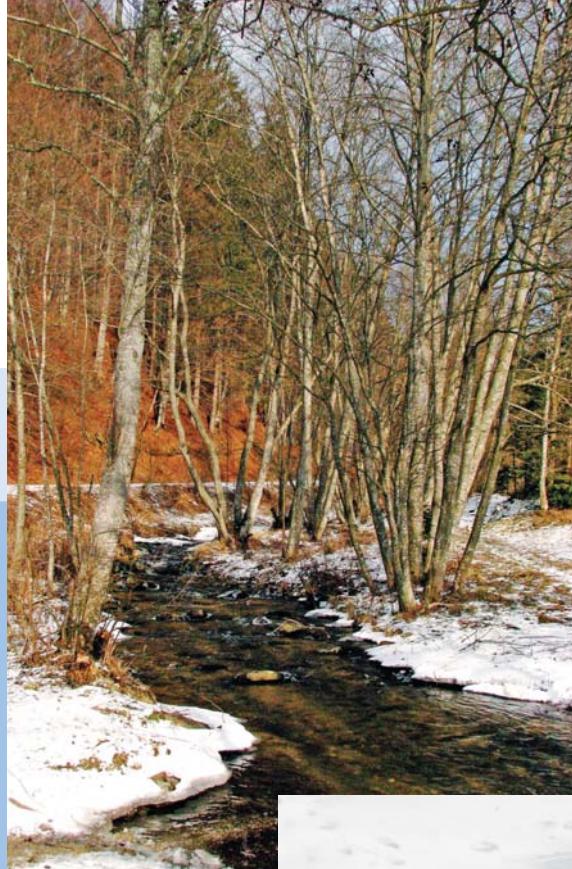
Prosluněnými mračen rámy
mrazivých jiter proudí jas.
Mlčím jak zrno pod hroudami.
Jaké mi vzkazy nese čas?

Strakatá žluna vyklepává
do kůry píseň hladovou.
„Nad tvými zpěvy roste tráva
k hrobu se belháš s holí svou...“

Vzkazy tvé, neúprosný Čase,
mír duše vypsat mohly by?
Tělo sic o hůl opírá se,
srdce však vždy jen o sliby.

Co prach a popel o nich vysní?
Co o jistotě zradí rým?
Zazvučím nejslavnější písni,
až před svým Bohem oněmím.

M. Rafajová: Za Ním

Za fotografie
publikované v tomto
čísle pekne díkujeme.
Ich autormi sú:
R. Bohuslav,
J. Hrivňáková, L. Kešjar,
V. Malý, A. Vrana,
www.christianphotos.net,
BigPhoto a archív redakcie.

ZRINKO

Detská príloha časopisu

Rozsievac
Rozsévač

ročník 8

Ti-Fam – dcéra čarodejníka

Príbeh na pokračovanie

(Z materiálov Detskej misie
upravila Miriam Kešjarová)

Ti-Fam radostne stískala v dlani peniaze, ktoré dostala od neznámeho muža za zemiaky. Zrazu zbadala prichádzajúcu mamu. „Mama, pozri!“ Ti-Fam otvorila ruku. „Pozri, 40 centov!“ „To je úžasné, snáď to bude dosť na tvoje nové šaty!“

Ti-Fam chytila mamu za ruku a viedla ju k stánku, kde videla vysnívané šaty. Vybrala si šaty s anglickými slovami.

„Stoja 75 centov,“ povedal starý vráskavý predavač. Pani Orestilová však mala vo vrecku len 40 centov. Chcela za ne nakúpiť ešte jedlo. „Dám vám 20 centov,“ povedala. Muž však nechcel zlátiť z ceny. Pani Orestilová vedela, že jej dcéra veľmi túži po nových šatách. Ti-Fam mala v očiach slzy. Keď sa jej nepodarilo obmäkčiť predavača, zobraza pani

Orestilová napokon všetko, čo mala, a položila peniaze pred predavača. „Zoberte si všetky peniaze.“

Muž si bez slova vložil 40 centov do vrecka. Ti-Fam si trasúcimi chudými rukami vzala vytúžené šaty.

V tej chvíli začula známy hlas. Bola to Mária! „Pod sa pozriet! Je tu Viktor a bude rozprávať príbeh!“

Viktor! Ti-Fam sa striašla. Nie! Mária sa postavila k veľkej skupine detí.

Vpredu Ti-Fam zbadala vysokého muža s čierou knihu pod pazucho. „Mama,“ zašeplala, „to je muž, ktorý kúpil odo mňa sladké zemiaky! To je Viktor!“

Viktor začal rozprávať jasným, príjemným hlasom. Ti-Fam zložila šaty do koša a zapchala si uši malými dlaniami. „Ja nebudem počúvať, mama,“ zahundrala Ti-Fam. Pani Orestilová prikývla, ale uši si nezapchala.

„Ale budem sa pozerať,“ dodala Ti-Fam. „Páči sa mi, pretože kúpil moje sladké zemiaky.“

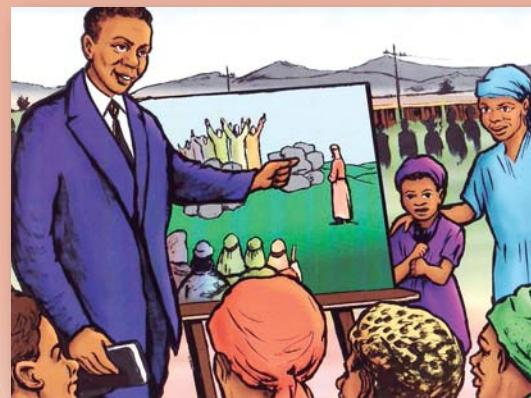
„Pred mnohými rokmi,“ začula Ti-Fam veľmi slabovo, „zlý kráľ a jeho služobníci uctievali falošného boha, ktorý sa volal Bál. Prorok Eliáš však slúžil skutočnému Bohu. Eliás na vrhol, aby urobili skúšku a zistili tak, ktorý boh je pravý.“

Ti-Fam pozorovala, ako Viktor kladie obrázky na veľkú tabuľu. Divila sa, že nespadnú z tabule na zem. Bol aj Viktor kúzelník? Uvolnila si uši.

„Ľudia, ktorí slúžili Bálovi, zabili býka a položili ho na oltár. Bolo tam 450 Bálových prorokov - čarodejníkov.“ povedal Viktor. „Celý deň volali k svojmu bohu, aby zosnal oheň. Kričali a tancovali okolo oltára a dokonca sa aj rezali nožmi! Ale nič sa nestalo.“

„Klamstvá,“ zašeplala Ti-Fam.

„Potom Eliás zabil býka a položil ho na iný oltár. Muži vykopali okolo oltára jarček a vyliali na obeť viaceré vedrá vody. Všetko bolo mokré, dokonca i drevo. Potom sa Eliás pomodlil. Prosil Boha, aby dokázal, že je skutočný a živý. Zrazu z neba spadol oheň a spálil obeť, drevo – dokonca vysúšil i vodu v jarčeku. Každý videl, že

Eliášov Boh je skutočný. Tomuto Bohu slúžim aj ja,“ povedal Viktor. „On má všetku moc a miluje vás.“

„Klamstvá, klamstvá, klamstvá!“ Ti-Fam v rukách zvierala talizman. Všimla si, že jej mama Viktora pozorne počúvala.

„Možno niektorí z vás chcú prijať skutočného Boha do svojho srdca a života,“ povedal. „Ak je to tak, prídeť za mnou, aby sme sa o tom porozprávali.“ Pani Orestilová vykročila

SMS
pre Teba
a Tvoju
modlitbu
v tomto
mesiaci

Izaiaš 43, 10 - 11

(Z materiálov Detskej misie upravila Miriam Kešjarová)

Ti-Fam radosne stískala v dlani peniaze, ktoré dostala od neznámeho muža za zemiaky. Zrazu zbadala prichádzajúcu mamu. „Mama, pozri!“ Ti-Fam otvorila ruku. „Pozri, 40 centov!“ „To je úžasné, snáď to bude dosť na tvoje nové šaty!“

Ti-Fam chytala mamu za ruku a vedela ju k stánku, kde videla vysnívané šaty. Vybrala si šaty s anglickými slovami.

„Stoja 75 centov,“ povedal starý

vráskavý predavač. Pani Orestilová však mala vo vrecku len 40 centov. Chcela za ne nakúpiť ešte jedlo. „Dám vám 20 centov,“ povedala. Muž však nechcel zlaviť z ceny. Pani Orestilová vedela, že jej dcéra veľmi túži po nových šatách. Ti-Fam mala v očiach slzy. Keď sa jej nepodarilo obmáckuť predavača, zobraza pani Orestilová napokon všetko, čo mala, a položila peniaze pred predavača. „Zoberte si všetky peniaze.“

Muž si bez slova vložil 40 centov do vrecka. Ti-Fam si trasúcimi chudými rukami vzala vytúžené šaty.

V tej chvíli začula známy hlas. Bola to Mária! „Pod sa pozriet! Je tu Viktor

a bude rozprávať príbeh!“
Viktor! Ti-Fam sa striasla. Nie! Má-

Velké osobnosti

Jan Karafiát

(Prevzato z časopisu Kroky)

Český spisovateľ, evangelický kněz, nezávislý misionář, vydavatel časopisu Reformované listy, odborník na biblickou lingvistiku

Co vás napadne, když uslyšíte jméno Jan Karafiát? No, ano, to byl ten, co napsal Broučky.

Pohádkové příběhy o Broučkovi a Beřušce vám určitě někdy četla maminka, nebo jste je viděli jako Večerníček.

Jan Karafiát pochází z městečka Jimramova, ze staré písmácké rodiny. U Karafiátů doma bylo celkem deset dětí, stejně jako malých broučků. Jako nejstarší se Jan vydal na dráhu evangelického duchovního. Studoval školy v Berlíně, Bonnu a ve Vídni a byl na studijních pobytích v Holandsku a ve Skotsku. Stal se členem londýnského misijního bratrstva. Určitý čas pracoval jako vychovatel a učitel a poté dvacet let jako farář evangelické církve ve Velké Lhotě na Valašsku.

Ze svatby se slečnou Hermínou, se kterou se seznámil v Holandsku, sešlo a nikdy se neoženil. Celý život mu byla nejlepší přítelkyní jedna skotská šlechtična, kterou poznal na studijním pobytu a která ho podporovala.

Za nejdůležitější vlastnost a cnost považoval poslušnost a úctu vůči Bohu.

Po odchodu ze Lhoty žil v Praze a podílel se na novém zpracování překladu Bible kralické. Napsal knihu o Janu Husovi a Paměti ze svého života. Nejvíce se do myslí lidí zapsal příběhem

Broučci, pro malé i velké děti, který poprvé vydal vlastním nákladem v roce 1876.

Broučci se stali první původní autorskou českou pohádkou pro děti.

Dědická práva na další vydání, kterých bylo opravdu požehnané, odkázal Českobratrské církvi, a tak i po své smrti v roce 1929, měl podíl na vydávání a šíření Bible a kresťanské literatury.

Pokud někdy zavítáte do Jimramova, najdete tady pamětní desku s připomínkou života Jana Karafiáta i výstavu ilustrací Jiřího Trnky k Broučkům.

Broučkova ranní modlitba se dokonce stala součástí zpěvníku.

**Ó náš, milý Bože,
povstali jsme z lože.
A pěkně tě prosíme,
dej ať se Tě bojíme,
bojíme a posloucháme,
a přitom se rádi máme.**

**A večerní Broučkovu modlitbu
určitě znáte také, v některých
zpěvnících najdete i další sloky:**

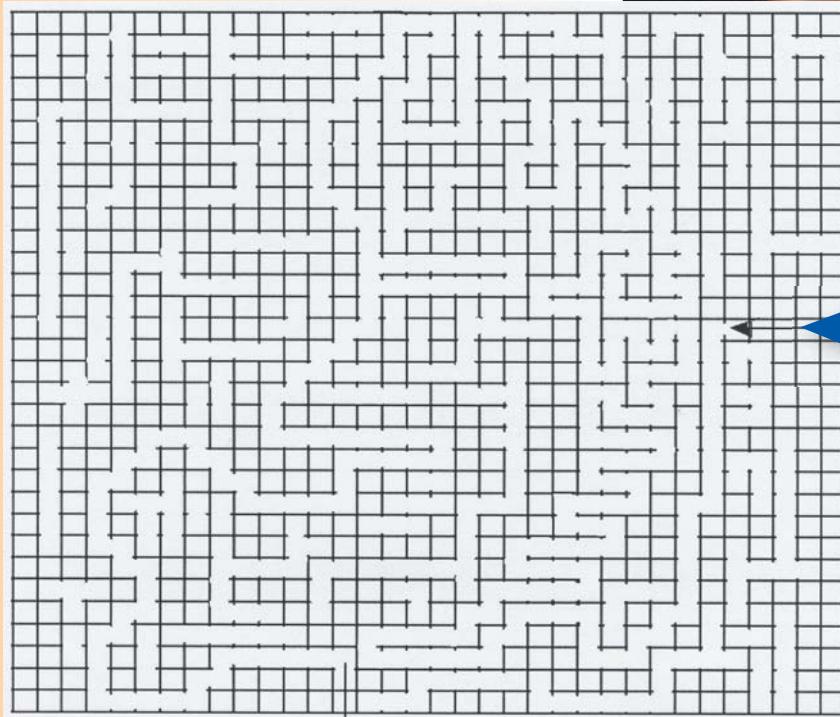
**Podvečer Tvá čeládka,
co k slepici kuřátka,
k ochraně Tvé hledíme,
laskavý Hospodine.**

ÚKOLY

Bludisko

Prejdí cez bludisko a každé okienko, ktorým prechádzaš, vyfarbi modrou farbičkou. Aké zviera si objavil/a skryté v bludisku?

Úkoly pro šikovné děti:

1. Napište nám, jak zní druhá sloka Broučkovy večerní modlitby?

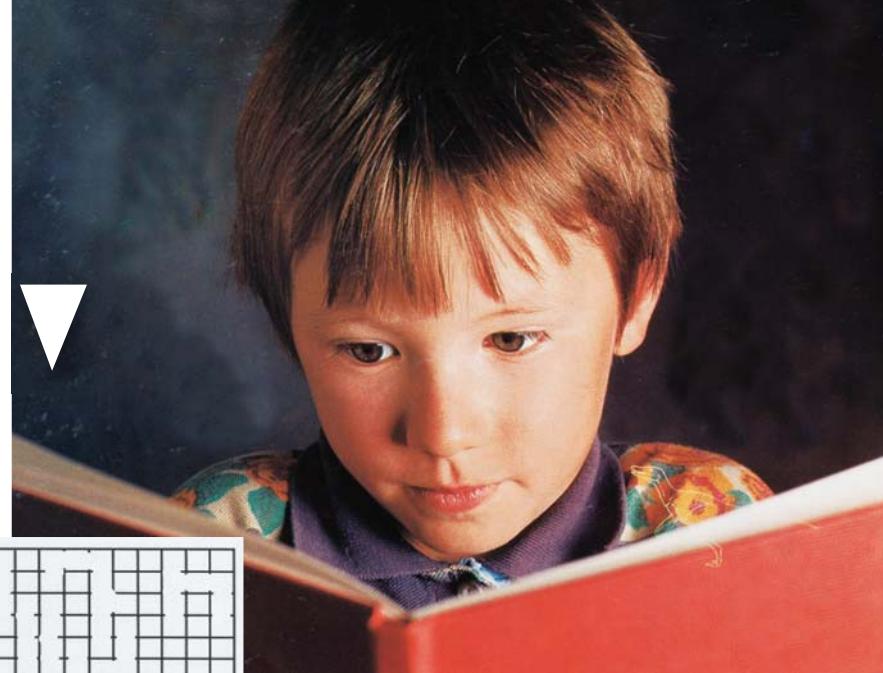
2. Pokus se nakreslit Broučka, nebo Berušku.

Odpovědi na otázky čekáme do konce března na adresu redakce Rozsévače nebo na:

rozsievac@baptist.sk.

Nejrychlejší z Vás získají pěknou odměnu.

Heslo:
Velké osobnosti

Omal'ovanka

Pospájaj čísla.

Začni od 1.

Aké zviera je ukryté v obrázku?

Vyhľadaj verše z Biblie, kde sa píše o tomto zvierati.

Nezabúdaj na pravidelné čítanie Bible!

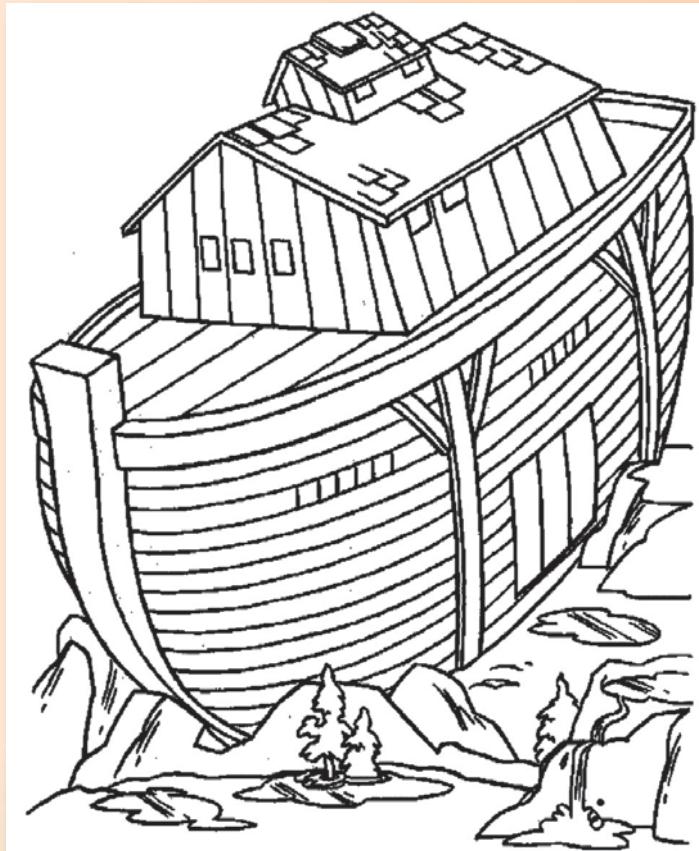
Čriecky z besiedky...

Na besiedke sme sa s deťmi rozprávali o tom, ako Pán Boh vyviedol izraelský ľud z Egypta. Hovorili sme o poslednej večeri, ktorú Izraeliti pripravovali v egyptskej krajine. Po rozprávaní sme si sadli za stôl a jedli sme podobné jedlá ako izraelský národ v tú pamätnú noc: horké bylinky, maces - nekvazený chlieb a mäso. Nakolko v besiedke nemáme mikrovlnku, mäsko bolo studené, ale deti s chuťou všetko pojedli. Niekolko dní po besiedke som sa dozvedela, ako ju opísal svojej mamičke 6-ročný Adam. „Vieš, mami, na besiedke bolo fajn. Dali nám jest nejakú trávu, tvrdý chlieb a studené mäso, ale všetko mi veľmi chutilo...“

Milé deti, milí učitelia, ak máte veselé, ale i vážne príbehy z vašej besiedky, napište nám. Môžete priložiť aj foto z vašej besiedky.

Radi o vás napíšeme!

Redakcia

Omaľovanka – Noachova Archa

Skús nakresliť niektoré zvieratká, ktoré mohli byť v Noachovej arche, a obrázok nám pošli na adresu redakcie Rozsievača.

Najkrajšie obrázky radi uverejníme a odmeníme.

Teta Mirka

Vyfarbi si chrobáčika!
Vieš, aký chrobák je na obrázku?